

REGULAMENTUL COMISIEI (CE) nr. 800/1999
din 15 aprilie 1999
de stabilire normelor comune de aplicare a regimului de restituire la exportul de
produse agricole

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1766/92 din 30 iunie 1992 cu privire la organizarea comună a pieței de cereale¹, modificat ultima dată de Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 923/96², în special art. 13 și 21, precum și dispozițiile corespunzătoare din alte regulamente cu privire la organizarea comună a piețelor pentru produse agricole,

având în vedere Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2799/98 din 15 decembrie 1998 prin care s-au stabilit acorduri agromonetare cu privire la euro³, în special art. 3 și 9,

- (1) întrucât Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3665/87 din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de restituire la exporturile de produse agricole⁴, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 604/98⁵, a fost modificat de mai multe ori și substanțial; întrucât în cazul unor noi modificări trebuie să fie reformulat pentru claritate;
- (2) întrucât regulile generale adoptate de Consiliu stabilesc că restituirea se achită dacă se face dovada exportării produselor de pe teritoriul Comunității; întrucât dreptul la restituire este dobândit imediat după ce produsele au părăsit piața Comunității, în cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate țările terțe; întrucât, în cazul în care quantumul restituirii diferă în funcție de destinația produselor, dreptul la restituire depinde de importarea într-o țară terță;
- (3) întrucât aplicarea Acordului privind agricultura din Runda Uruguay impune, ca regulă generală, ca acordarea restituirii să fie legată de existența unei licențe de export prin care se stabilește în prealabil restituirea; întrucât livrările în cadrul Comunității pentru organizații internaționale și pentru forțele armate, livrările de produse alimentare și exporturile de mici cantități reprezintă, totuși, cazuri speciale și cu importanță economică minoră; întrucât, din aceste motive, pentru simplificarea acestor operațiuni de export și pentru evitarea unei bariere administrative excesive cu care să se confrunte operatorii și autoritățile competente, s-au adoptat dispoziții pentru un regim special fără licență de export;
- (4) întrucât, în sensul prezentului regulament, data exportului reprezintă data la care autoritățile vamale acceptă actul prin care declarantul își manifestă intenția de a exporta produsele pentru care solicită să beneficieze de o restituire la export; întrucât un astfel de document are scopul de a atrage atenția, și îndeosebi atenția autorităților vamale, asupra faptului că operațiunea în cauză se desfășoară cu sprijin din partea fondurilor Comunității, pentru ca respectivele autorități vamale să întreprindă verificările corespunzătoare;

¹ JO L 181, 1. 07. 1992, p. 21.

² JO L 126, 24. 05. 1996, p. 37.

³ JO L 349, 24. 12. 1998, p. 1.

⁴ JO L 351, 14. 12. 1987, p. 1.

⁵ JO L 80, 18. 03. 1998, p. 19.

întrucât de la data acceptării produsele sunt puse sub supraveghere vamală până în momentul exportului lor efectiv; întrucât data servește drept element de referință pentru stabilirea cantității, naturii și caracteristicilor produsului exportat;

- (5) întrucât, în cazul încărcăturilor în vrac sau în unități nestructurate, este recunoscut faptul că greutatea netă exactă nu poate fi cunoscută decât după încărcarea în mijloacele de transport; întrucât, în vederea rezolvării acestei situații, trebuie luate măsuri ca în declarația de export să fie trecută o greutate provizorie;
- (6) întrucât, pentru o aplicare corespunzătoare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 386/90 din 12 februarie 1990 cu privire la monitorizarea efectuată la data realizării exportului de produse agricole pentru care se primesc restituiri sau alte sume¹, așa cum a fost acesta modificat de Regulamentul (CE) nr. 163/94², trebuie luate măsuri pentru ca verificarea corespondenței dintre declarația de export și produsele agricole să se desfășoare în momentul încărcării containerului, camionului, vasului sau unui alt container similar;
- (7) întrucât, în cazul în care exporturile implică încărcături frecvente de cantități mici, trebuie prevăzute măsuri pentru aplicarea de proceduri simplificate în privința datei relevante care este utilizată pentru stabilirea cuantumului restituirii;
- (8) întrucât, pentru o interpretare corespunzătoare a conceptului „export de pe teritoriul Comunității”, trebuie să fie specificat că un produs este considerat ca exportat atunci când părăsește teritoriul vamal al Comunității;
- (9) întrucât ar putea fi necesar ca exportatorul sau transportatorul să întreprindă măsuri pentru prevenirea deteriorării produselor destinate exportului pe parcursul perioadei de 60 de zile din momentul acceptării declarației și până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității sau până la ajungerea la destinație; întrucât congelarea este o astfel de măsură, care face posibilă păstrarea produselor intacte; întrucât, pentru îndeplinirea acestei cerințe, trebuie să fie permisă efectuarea congelării pe parcursul perioadei menționate;
- (10) întrucât autoritățile competente trebuie să se asigure că produsele care părăsesc teritoriul Comunității sunt într-adevăr acelea care au trecut prin formalitățile vamale pentru export; întrucât, în acest scop, în cazul în care un produs tranzitează teritoriul unui stat membru înainte de a părăsi teritoriul vamal al Comunității sau de a ajunge la o anumită destinație, trebuie să se folosească un exemplar al documentului de control T5, menționat în art. 471-495 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2454/93 din 2 iulie 1993, de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal al Comunității³, așa cum a fost acesta modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 502/1999⁴; întrucât, totuși, este de dorit ca pentru simplificarea procedurii administrative să fie puse la dispoziție aranjamente mai flexibile decât utilizarea exemplarului documentului de control T5, în cazul tranzacțiilor efectuate în conformitate cu procedurile simplificate de tranzit comunitar pentru transportul feroviar sau în containere mari, conform art. 412-442 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, care prevăd ca în cazul unui transport pentru care operațiunea începe pe teritoriul Comunității și urmează să se încheie în afara acestuia să nu fie necesară efectuarea nici unei formalități la biroul vamal de la punctul de frontieră;

¹ JO L 42, 16.02.1990, p. 6.

² JO L 24, 29.01.1994, p. 2.

³ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁴ JO L 65, 12.03.1999, p. 1.

- (11) întrucât, în unele cazuri, poate fi solicitată o restituire pentru produse care au fost exportate și care au părăsit teritoriul vamal al Comunității, dar care sunt returnate în scopul transbordării sau pentru o operațiune de tranzit anterior ajungerii la o destinație finală din afara teritoriului menționat; întrucât asemenea returnări pot să apară și din alte motive decât datorită cerințelor de transport și îndeosebi în scopuri speculative; întrucât în astfel de cazuri nu este respectat termenul limită de 60 de zile pentru părăsirea teritoriului vamal al Comunității; întrucât, în scopul evitării acestor situații, este necesar să fie clar definite condițiile în care pot fi efectuate astfel de returnări;
- (12) întrucât regimurile prevăzute în prezentul regulament se aplică doar produselor aflate în liberă circulație și care sunt, dacă este cazul, de origine comunitară; întrucât în cazul anumitor produse compozite restituirea nu este stabilită pentru produse în sine, ci prin referire la produsele de bază din care sunt compuse; întrucât pentru acordarea restituirii sau părții corespunzătoare din aceasta, în cazul în care restituirea este stabilită pe această bază, a unuia sau mai multor componente, este suficient ca respectiva componentă sau componentele să îndeplinească cerințele sau să nu le mai îndeplinească doar pentru faptul că au fost încorporate în alte produse; întrucât, pentru a se ține cont de situația particulară a anumitor componente, trebuie întocmită o listă a produselor pentru care se stabilește restituirea pe baza unei singure componente;
- (13) întrucât art. 23-26 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar¹, modificat ultima dată de Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului² (CE) nr. 82/97, definesc originea nepreferențială a mărfurilor; întrucât pentru acordarea de restituiri la export sunt considerate ca fiind de origine comunitară doar produsele obținute în totalitate sau substanțial transformate pe teritoriul Comunității; întrucât pentru o aplicare uniformă de către toate statele membre este indicat să se stabilească faptul că anumite amestecuri de produse nu au dreptul la restituiri;
- (14) întrucât quantumul restituirii este stabilit pe baza clasificării tarifare a unui produs; întrucât în cazul anumitor amestecuri, mărfuri prezentate în seturi și mărfuri compozite clasificarea poate să ducă la acordarea unei restituiri mai mari decât una justificată din punct de vedere economic; întrucât din acest motiv este necesară adoptarea de dispoziții speciale pentru stabilirea restituirii aplicabile amestecurilor, mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite;
- (15) întrucât, în cazul în care quantumul restituirii variază în funcție de destinația produsului, trebuie adoptate măsuri de verificare a faptului că produsul a fost importat de terța țară sau de terțele țări pentru care a fost stabilită restituirea; întrucât o astfel de măsură poate fi relaxată fără dificultate în cazul exporturilor pentru care restituirea implicată este mică și tranzacția este astfel efectuată încât oferă asigurări corespunzătoare că produsele în cauză au ajuns la destinația lor, scopul prevederii fiind de a simplifica activitatea administrativă implicată în furnizarea de dovezi;
- (16) întrucât, în cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate destinațiile la data la care este stabilită în prealabil restituirea, există în anumite situații o clauză obligatorie privind destinația; întrucât această situație este considerată ca o variație a restituirii în cazul în care quantumul restituirii aplicabil la data la care are loc exportul este mai mic decât quantumul restituirii aplicabil la data stabilirii în prealabil, făcând

¹ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

² JO L 17, 21.01.1997, p. 1.

rectificarea, acolo unde este cazul, la data la care are loc exportul;

- (17) întrucât, în cazul în care quantumul restituirii diferă în funcție de destinația produselor exportate, trebuie făcută dovada că produsul în cauză este importat într-o țară; întrucât îndeplinirea formalităților vamale de import constă în mare parte din plata taxelor de import aplicabile pentru ca produsele respective să poată fi comercializate în respectiva țară terță; întrucât, având în vedere diversitatea de situații aplicabile în țările importatoare, este recomandabil să fie acceptată întocmirea acelor documente vamale de import care oferă asigurări că produsele exportate au ajuns la destinația lor, stânjenind în același timp cât mai puțin posibil comerțul;
- (18) întrucât, pentru sprijinirea exportatorilor în demersurile întreprinse pentru obținerea dovezii de ajungere la destinație, trebuie stabilit faptul că agențiile internaționale de control și supraveghere avizate de către statele membre eliberează certificate de sosire pentru produsele agricole exportate ale Comunității care beneficiază de o restituire diferențiată; întrucât avizarea acestor agenții cade în sarcina statelor membre care acordă avizul lor pentru fiecare caz în parte, în conformitate cu anumite criterii orientative existente; întrucât este indicat să fie clarificată situația și să fie integrate în prezentul regulament principalele criterii orientative;
- (19) întrucât, în scopul aplicării unui tratament egal pentru produsele care oferă dreptul la o restituire diferențiată în funcție de destinație și celelalte exporturi, trebuie stabilit ca o parte din restituire, calculată în funcție de cel mai scăzut quantum de restituire aplicabil la data la care este efectuat exportul, să fie achitată imediat după ce exportatorul a făcut dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității;
- (20) întrucât, în cazul restituirilor diferențiate, dacă a intervenit o modificare a destinației, se achită restituirea care se aplică pentru noua destinație, în funcție de un plafon al quantumului sumei aplicabile pentru destinația stabilită în prealabil; întrucât pentru a fi prevenite abuzurile prin care sunt alese în mod sistematic destinații pentru care este prevăzut cel mai înalt quantum de restituire, trebuie să fie introdus un sistem de penalizare pentru situațiile de modificare a destinației spre locuri pentru care quantumul restituirii este mai mic decât quantumul restituirii pentru destinația fixată în prealabil; întrucât această nouă prevedere are consecințe pentru calcularea părții din restituire care se achită în momentul în care exportatorul face dovada faptului că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității;
- (21) întrucât art. 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 definesc originea nepreferențială a mărfurilor; întrucât este indicat ca în anumite cazuri să fie aplicate criteriile referitoare la transformările și prelucrările stabilite prin art. 24 pentru a se verifica dacă produsele au ajuns într-adevăr la destinație;
- (22) întrucât anumite tranzacții de export pot duce la deturnarea fluxului comercial; întrucât, pentru prevenirea acestor deturnări, trebuie ca achitarea restituirii să fie condiționată nu numai de faptul că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității, ci și că a fost importat de o țară terță sau a fost supus unei transformări sau prelucrări substanțiale; întrucât, mai mult decât atât, în unele cazuri achitarea restituirii poate fi condiționată de comercializarea produsului pe piața terței țări importatoare sau de transformarea sau prelucrarea substanțială a acestuia;
- (23) întrucât se consideră că nu există obligativitatea restituirii în cazul distrugerii sau deteriorării unui produs anterior pătrunderii acestuia pe piața terței țări importatoare sau

transformării substanțiale; întrucât în astfel de cazuri exportatorul trebuie să aibă dreptul să prezinte dovada că operațiunea de export s-a desfășurat în condiții economice care în situații normale ar fi permis efectuarea tranzacției;

- (24) întrucât finanțarea de către Comunitate a operațiunilor de export nu este justificată în cazul în care operațiunea nu este o tranzacție comercială obișnuită, deoarece nu are un scop economic real și este efectuată doar pentru obținerea unei plăți din partea Comunității;
- (25) întrucât trebuie întreprinse măsuri pentru prevenirea alocării de sume din fondurile Comunității pentru tranzacții care nu corespund nici unuia dintre obiectivele regimului de restituire la export; întrucât acest risc există în cazul produselor pentru care se face restituire la export și care apoi sunt reimportate pe teritoriul Comunității fără să sufere transformări sau prelucrări substanțiale într-o terță țară și pentru care se plătesc taxe reduse sau zero la reimportare în locul taxei obișnuite, ca urmare a unui acord preferențial sau a unei decizii a Consiliului; întrucât pentru limitarea constrângerilor impuse exportatorilor este indicat să fie aplicate astfel de măsuri pentru cele mai sensibile produse;
- (26) întrucât pentru a limita insecuritatea exportatorilor este indicat să fie eliminată cerința rambursării sumelor restituite atunci când produsul este reimportat pe teritoriul Comunității după mai mult de doi ani de la efectuarea exportului;
- (27) întrucât, pe de o parte, trebuie ca statele membre să aibă dreptul să refuze acordarea de restituiri sau să poată să le recupereze în cazurile flagrante în care constată faptul că tranzacția nu corespunde scopului regimului de restituire la export, și, pe de altă parte, autoritățile naționale nu trebuie stânjenite excesiv prin impunerea unei obligații de verificare sistematică a tuturor importurilor;
- (28) întrucât produsele trebuie să fie de o calitate care să permită comercializarea lor în condiții normale pe teritoriul Comunității; întrucât, totuși, trebuie să se țină cont de obligațiile specifice care decurg din standardele în vigoare în țara terță de destinație;
- (29) întrucât anumite produse pot să piardă dreptul la restituire atunci când ele încetează să mai aibă o calitate adecvată comercializării;
- (30) întrucât nu se aplică nici o taxă la export atunci când o restituire la export a fost stabilită în prealabil sau determinată prin licitație, deoarece exportul trebuie să fie efectuat în condițiile care sunt astfel fixate în prealabil sau stabilite prin licitație; întrucât, din același motiv, trebuie stabilit ca, în cazul în care un export este supus unei taxe la export stabilită în prealabil sau prin licitație, exportul să se efectueze în condițiile stabilite și să nu poată beneficia de restituiri la export;
- (31) întrucât pentru facilitarea efectuării tranzacțiilor de către exportatori trebuie să se acorde statelor membre autorizația de a achita în avans integral sau parțial suma de rambursat imediat după acceptarea declarației de export sau declarației de plată, cu rezerva constituirii garanției pentru restituirea sumei primite în avans dacă ulterior se constată faptul că restituirea nu trebuia să fie plătită;
- (32) întrucât restituirea sumei plătite anterior exportului trebuie făcută dacă se dovedește că nu există dreptul la restituire la export sau dacă acest drept a existat pentru o sumă mai mică; întrucât restituirea trebuie să includă o sumă suplimentară pentru prevenirea abuzurilor;

întrucât în caz de forță majoră suma suplimentară nu este restituită;

- (33) întrucât Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 565/80¹, modificat de Regulamentul (CEE) nr. 2026/83², stabilește regulile generale de achitare a unei sume egale cu restituirea la export anterior efectuării exportului;
- (34) întrucât art. 4 alin. (5) și (6) din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 stabilește faptul că data la care sunt prezentate produsele de bază în vederea efectuării controlului vamal este folosită la stabilirea cuantumului restituirii aplicat sau a rectificărilor care se aduc cuantumului respectiv;
- (35) întrucât data de referință trebuie să fie data la care autoritățile vamale acceptă declarația de la persoana în cauză, prin care aceasta declară intenția sa de a pune produsele sau mărfurile în cauză sub incidența dispozițiilor art. 4 și 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 și de a le exporta, cu restituire, după transformare sau antrepozitare; întrucât această declarație trebuie să includă datele necesare pentru calcularea restituirilor;
- (36) întrucât scopul achitării restituirii anterior efectuării transformării este de a pune pe picior de egalitate produsele Comunității cu produsele importate din țări care nu sunt membre în vederea transformării și reexportării;
- (37) întrucât metodele de producție pentru produse transformate și procedurile lor de control necesită un grad de flexibilitate; întrucât art. 115 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 stabilește un sistem de echivalare în conformitate cu aranjamentele de perfecționare activă;
- (38) întrucât pentru o utilizare mai eficientă a capacităților de depozitare existente este indicat să se pună bazele unui sistem prin care poate fi autorizată echivalarea pentru produsele depozitate în vrac și care urmează să fie exportate după transformare;
- (39) întrucât produsele care nu au dreptul la restituire nu pot fi produse echivalente;
- (40) întrucât rezultă clar din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 3002/92 din 16 octombrie 1992 privind stabilirea regulilor comune detaliate de verificare a utilizării și/sau destinației produselor care provin din intervenții³, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 770/96⁴, că produsele destinate unei intervenții trebuie să ajungă la destinația stabilită; întrucât, prin urmare, aceste produse nu pot fi înlocuite cu produse echivalente;
- (41) întrucât trebuie stabilit un termen limită pentru efectuarea exportului produselor în cauză; întrucât acest termen trebuie stabilit ținând cont de regimul de licențe de export și certificate de stabilire prealabilă a sumei;
- (42) întrucât, în cazul în care exportul este precedat de antrepozitare, este indicat să se rezume prezentul regulament la formele de manipulare necesare asigurării conservării mărfurilor în cauză; întrucât, în scopul clarificării situației, trebuie precizat faptul că aceste forme de manipulare nu afectează în nici un fel restituirea aplicabilă;
- (43) întrucât art. 5 din Regulamentul 565/80 stabilește că imediat după ce produsele sau

¹ JO L 62, 07.03.1980, p. 5.

² JO L 199, 22.07.1983, p. 12.

³ JO L 301, 17.10.1992, p. 17.

⁴ JO L 104, 27.04.1996, p.13.

mărfurile au fost plasate în regim de antrepozit vamal sau zonă liberă trebuie achitată o sumă egală cu suma restituită la export; întrucât din momentul acceptării declarației de plată trebuie să fie posibilă transportarea acestor produse sau mărfuri într-un alt stat membru decât acela în care se face plata, în vederea depozitării și apoi a exportării; întrucât este necesar să se stabilească faptul că produsele sau mărfurile trebuie să fie însoțite de un document de control T5 care să facă dovada părăsirii teritoriului Comunității; întrucât, în scopul prevenirii dublei plăți, declarația de export trebuie andosată prin trecerea anumitor date pentru ca agenția care face plățile în statul membru în care este acceptată declarația să fie informată că a fost deja demarată procedura de achitare a restituirii;

- (44) întrucât nu se acordă nici o restituire dacă termenul limită de efectuare a exportului sau de furnizare a dovezii solicitate pentru obținerea plății nu este respectat; întrucât trebuie adoptate măsuri similare cu cele cuprinse în Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2220/85 din 22 iulie 1985 privind stabilirea de reguli comune detaliate pentru aplicarea regimului de garanții pentru produsele agricole¹, modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 3403/93²;
- (45) întrucât în statele membre produsele importate din țări care nu sunt membre pentru anumite utilizări sunt scutite de taxe; întrucât produsele Comunității trebuie să se bucure de același statut cu produsele respective provenite din țări care nu sunt membre, având în vedere că aceste cazuri de scutire sunt substanțiale; întrucât această situație apare îndeosebi în cazul produselor folosite la aprovizionarea navelor și aeronavelor;
- (46) întrucât în cazul proviziilor și livrărilor destinate navelor și aeronavelor aparținând forțelor armate este posibilă adoptarea de reguli speciale pentru stabilirea cuantumului restituirii;
- (47) întrucât produsele luate la bordul navelor ca provizii sunt folosite pentru consum la bord; întrucât aceste produse, consumate ca atare sau folosite la prepararea hranei la bord, intră în categoria celor pentru care se aplică restituirea pentru produse neprelucrate; întrucât, având în vedere spațiul limitat disponibil în cazul aeronavelor, hrana trebuie să fie preparată anterior încărcării la bord; întrucât, în scopul armonizării, trebuie adoptate reguli care să permită acordarea aceleiași restituiri pentru produsele agricole consumate la bordul aeronavei cu restituirea pentru respectivele produse după prepararea lor la bordul navelor;
- (48) întrucât activitatea de livrare a proviziilor pentru nave și aeronave reprezintă un comerț deosebit de specializat, care necesită aranjamente speciale pentru plata în avans a sumelor restituite; întrucât produsele și mărfurile livrate antrepozitelor de provizii alimentare trebuie să fie ulterior livrate ca provizii alimentare; întrucât livrarea către aceste antrepozite nu poate fi considerată ca export final în scopul dobândirii dreptului la restituire;
- (49) întrucât exportatorii ar beneficia nejustificat de un împrumut fără dobândă dacă utilizează aceste facilități iar ulterior se constată că nu trebuia plătită restituirea; întrucât trebuie luate măsuri care să prevină obținerea unui astfel de beneficiu nejustificat;
- (50) întrucât în scopul menținerii competitivității mărfurilor comunitare furnizate pentru platforme din anumite zone din vecinătatea statelor membre trebuie să se asigure restituiri

¹ JO L 205, 3. 8. 1985, p. 5.

² JO L 310, 14. 12. 1993, p. 4.

la cuantumul aplicat pe teritoriul Comunității; întrucât achitarea unui cuantum de restituire mai mare decât cel mai scăzut cuantum pentru livrările cu o anumită destinație nu poate fi în nici un caz justificată dacă nu există certitudinea că mărfurile au ajuns la destinația respectivă; întrucât livrarea de provizii către platformele din zone maritime izolate reprezintă o operațiune specializată, care oferă posibilitatea exercitării unui control suficient asupra livrărilor; întrucât în cazul stabilirii măsurilor corespunzătoare de control s-ar putea să se constate că este rezonabil ca pentru livrări să fie aplicat cuantumul de restituire pentru provizii alimentare practicat în interiorul Comunității; întrucât este posibilă stabilirea unei proceduri simplificate pentru livrările de mai mică importanță; întrucât limita apelor teritoriale variază în funcție de statele membre de la 3 la 12 mile, ar fi rezonabil și ca livrările către toate platformele situate peste limita de trei mile să fie considerate exporturi;

- (51) întrucât în cazul în care o navă aparținând unui stat membru este aprovizionată în larg de o navă de aprovizionare dintr-un port al Comunității este posibil să se obțină autorizarea respectivei livrări din partea unei autorități competente; întrucât ar fi rezonabil ca pentru respectivele livrări să se aplice același cuantum de restituire ca în cazul aprovizionării într-un port al Comunității;
- (52) întrucât se urmărește ca produsele agricole folosite la aprovizionarea navelor și aeronavelor să beneficieze de o restituire identică, indiferent dacă sunt încărcate la bordul unei nave sau aeronave în interiorul sau în afara Comunității;
- (53) întrucât livrarea unor astfel de provizii în terțe țări poate fi directă sau indirectă; întrucât trebuie introduse metode de verificare corespunzătoare fiecărui tip de livrare;
- (54) întrucât în conformitate cu dispozițiile art. 161 alin.(3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 insula Heligoland nu este considerată destinație pentru care se achită restituiri; întrucât trebuie încurajat consumul de produse agricole din cadrul Comunității pe insula Heligoland; întrucât în acest scop trebuie adoptate dispozițiile necesare;
- (55) întrucât din momentul intrării în vigoare a Acordului interimar cu privire la schimburile comerciale și uniunea vamală dintre Comunitate și San Marino¹ teritoriul statului respectiv nu mai face parte din teritoriul vamal al Comunității; întrucât din art. 1, 5 și 7 din acest acord rezultă că prețul produselor agricole sunt aceleași pe teritoriul uniunii vamale și că din acest motiv nu există nici o justificare economică pentru acordarea de restituiri la export pentru produsele agricole ale Comunității transportate în San Marino;
- (56) întrucât, dacă o decizie privind cererea de restituire sau de remitere a drepturilor, care intervine ulterior, este refuzată, produsele în cauză pot beneficia eventual de restituiri la export sau vor fi supuse, după caz, unei impuneri de export sau la taxe de export.; întrucât rezultă din acest fapt necesitatea stabilirii de dispoziții speciale;
- (57) întrucât, în general, forțele armate staționate într-o țară care nu este membră, și care nu sunt sub comanda respectivei țări, organizațiile internaționale și corpul diplomatic stabilit într-o terță țară își obțin în general proviziile cu scutire de taxe de import; întrucât este posibilă luarea de măsuri prin care să se prevadă că dovada importului se face cu ajutorul unui document special în cazul forțelor armate aflate sub comanda fie a unui stat membru, fie a unei organizații internaționale din care face parte cel puțin unul dintre statele membre, în cazul organizațiilor internaționale din care face parte cel puțin unul dintre

¹ JO L 359, 09.12.1992, p. 13.

statele membre și în cazul corpului diplomatic;

- (58) întrucât trebuie introdusă o dispoziție privind efectuarea restituirii de către statul membru pe al cărui teritoriu a fost acceptată declarația de export;
- (59) întrucât din motive care scapă de sub controlul exportatorului se poate întâmpla ca documentul de control T5 să nu poată fi prezentat, deși produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității sau a ajuns la o anumită destinație; întrucât o asemenea situație poate stânjeni schimburile comerciale; întrucât în asemenea situații trebuie să fie recunoscute ca fiind echivalente alte documente;
- (60) întrucât în interesul unei practici administrative corecte cererile de achitare a restituirilor, însoțite de toate documentele relevante, trebuie să fie solicitate într-un termen rezonabil, cu excepția cazurilor de forță majoră și îndeosebi în cazul în care termenul limită nu a putut să fie respectat din cauza amânărilor administrative care nu sunt din vina exportatorului;
- (61) întrucât perioada de timp în care este achitată restituirea la export variază de la un stat membru la altul; întrucât este indicat ca în scopul evitării denaturării concurenței să fie introdusă uniform o perioadă maximă de timp pe parcursul căreia să fie achitate aceste restituiri de către agențiile plătitoare;
- (62) întrucât exporturile de cantități foarte mici de produse nu au importanță economică și pot suprasolicita nejustificat autoritățile competente; întrucât serviciile competente ale statelor membre trebuie să primească dreptul de a refuza achitarea restituirilor pentru astfel de exporturi;
- (63) întrucât reglementările comunitare prevăd acordarea restituirii la export doar pe baza criteriilor obiective, în special legate de cantitatea, natura și caracteristicile produsului exportat și destinația sa geografică; întrucât experiența dovedește că trebuie intensificate măsurile de combatere a încălcărilor și îndeosebi a fraudei în detrimentul bugetului comunitar; întrucât în acest scop trebuie stabilite măsuri pentru recuperarea sumelor plătite în plus și sancțiuni pentru încurajarea respectării reglementărilor comunitare de către exportatori;
- (64) întrucât trebuie aplicate sancțiuni indiferent de aspectul subiectiv al infracțiunii pentru asigurarea funcționării corecte a regimului de restituire la export; întrucât este indicat, totuși, să se renunțe la sancțiuni în unele cazuri, în special atunci când este vorba cu certitudine de o eroare, aspect recunoscut de autoritățile competente și să se aplice sancțiuni mai aspre în cazurile acțiunilor intenționate; întrucât respectivele măsuri sunt necesare și trebuie să fie proporționale cu fapta, în sensul descurajării și aplicate uniform de către toate statele membre;
- (65) întrucât în vederea asigurării unui tratament egal pentru exportatorii din statele membre trebuie prevăzută în mod explicit restituirea cu dobândă de către beneficiar a oricărei sume plătite suplimentar, iar procedura de plată trebuie stabilită; întrucât pentru o mai bună apărare a intereselor financiare ale Comunității trebuie prevăzut ca în cazul transferării dreptului la restituire respectiva obligație să fie extinsă asupra celui cărui a s-a transferat dreptul; întrucât sumele și dobânzile recuperate și sumele provenite din sancțiuni trebuie să fie vărsate în Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) în conformitate cu principiile stabilite în art. 8 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CEE)

nr. 729/70 din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune¹, modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1287/95²;

(66) întrucât, pentru asigurarea unei aplicări unitare pe întreg teritoriul Comunității a principiului așteptărilor justificate în cazul recuperării sumelor plătite în plus trebuie stabilite condițiile în care poate fi invocat acest principiu fără a fi prejudiciat regimul care se aplică pentru cheltuielile extraordinare, așa cum este acesta stabilit în special în art. 5 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 729/70;

(67) întrucât exportatorul trebuie să răspundă în special de actele oricărei terțe părți care ar putea să facă posibilă obținerea necuvenită de către el a documentelor necesare pentru achitarea restituirii;

(68) întrucât comitetele de resort nu și-au exprimat opinia până la termenul limită stabilit de președinții lor,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Fără să aducă atingere derogărilor prevăzute în reglementările comunitare pentru anumite produse, prezentul regulament stabilește reguli comune detaliate pentru aplicarea regimului de restituiri la export, denumit mai departe „restituire”, prevăzut în:

- art. 3 din Regulamentul Consiliului nr. 136/66/CEE³ (uleiuri și grăsimi),
- art. 17 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 804/68⁴ (lapte și produse lactate),
- art. 13 din Regulamentul Consiliului (CEE) 805/68⁵ (carne de vită și de vițel),
- art. 13 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2759/75⁶ (carne de porc),
- art. 8 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2771/75⁷ (ouă),
- art. 8 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2771/75⁸ (carne de pasăre),
- art. 17 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1785/81⁹ (zahăr, isoglucoză și sirop de inulină),
- art. 55 și 56 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 822/87¹⁰ (vin),
- art. 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 (cereale),
- art. 13 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3072/95¹¹ (orez),
- art. 35 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2200/96¹² (fructe și legume),
- art. 16, 17 și 18 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2201/96¹³ (produse obținute prin

¹ JO L 94, 28.04.1970, p. 13.

² JO L 125, 08.06.1995, p. 1.

³ JO L 172, 30.09.1996, p. 3025/66.

⁴ JO L 148, 28.06.1968, p. 13.

⁵ JO L 148, 28.06.1968, p. 24.

⁶ JO L 282, 01.11.1975, p. 1.

⁷ JO L 282, 01.11.1975, p. 49.

⁸ JO L 282, 01.11.1975, p. 77.

⁹ JO L 177, 01.07.1987, p. 1.

¹⁰ JO L 84, 27.03.1987, p. 1.

¹¹ JO L 329, 30.12.1995, p. 18.

¹² JO L 297, 21.11.1996, p. 1.

prelucrarea fructelor și legumelor).

Articolul 2

1. În sensul prezentului regulament:

- (a) – „produse” reprezintă produsele enumerate în lista de la art. 1 și mărfurile,
- „produse de bază” reprezintă produse destinate exportului după transformare în produse transformate sau în mărfuri; mărfurile destinate exportului după transformare sunt și ele considerate produse de bază,
 - „produse transformate” reprezintă produse obținute din prelucrarea produselor de bază și pentru care se achită restituiri,
 - „mărfuri” reprezintă mărfurile listate în anexa B la Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1222/94¹;
- (b) „drepturi de import” reprezintă drepturi vamale, taxe cu efect echivalent și alte plăți la import stabilite prin politica agricolă comună sau conform acordurilor comerciale specifice care se aplică anumitor mărfuri rezultate din prelucrarea produselor agricole;
- (c) „stat membru exportator” reprezintă statul membru în care este acceptată declarația de export;
- (d) „certificat pentru stabilirea în avans a restituirilor” reprezintă stabilirea restituirii la data depunerii cererii pentru o licență de export sau pentru un certificat de stabilire prealabilă, cuantumul fiind rectificat prin oricare creștere sau sumă de corectare aplicabilă restituirii;
- (e) „restituire diferențiată” reprezintă:
- pentru același produs sunt stabilite mai multe nivele de restituire în funcție de țara terță de destinație sau
 - pentru același produs sunt stabilite unul sau mai multe nivele de restituire în funcție de țara terță de destinație, fără să fie stabilit vreun cuantum pentru una sau mai multe țări;
- (f) „parte diferențiată a restituirii” reprezintă partea restituirii obținută prin deducerea din suma totală a restituirii aplicabile a restituirii achitate sau care trebuie achitată în baza dovezii de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității, calculată în conformitate cu art. 18;
- (g) „export” reprezintă îndeplinirea formalităților vamale de export, urmată de ieșirea produselor de pe teritoriul vamal al Comunității;
- (h) „document de control T5” reprezintă documentul la care se referă art. 471 și 495 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93;
- (i) „exportator” reprezintă persoana fizică sau juridică care are dreptul la restituire. În cazul în care trebuie sau poate fi folosită o licență de export cu cuantum de restituire stabilit în prealabil, titularul sau, atunci când este cazul, cel căruia i-a fost transferată licența, are dreptul la restituire. Datorită relației stabilite între agenții economici în conformitate cu legislația

¹³ JO L 297, 21.11.1996, p. 29.

¹ JO L 136, 31.05.1994, p. 5.

civilă, exportatorul poate fi considerat de către organele vamale ca fiind diferit de persoana care este exportator în definiția dată prin prezentul regulament, dacă nu sunt stipulate de anumite organizații ale pieței comune alte dispoziții speciale în domeniu;

(j) „restituire în avans” reprezintă o sumă plătită în momentul acceptării declarației de export și care este cel mult egală cu restituirea;

(k) „prefinanțare a restituirii” reprezintă avansuri la restituire achitate în cazul în care mărfurile sunt depozitate sau transformate anterior exportării, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 565/80;

(l) „cuanțum de restituire stabilit prin invitație la licitație” reprezintă restituirea menționată de exportator și acceptată prin licitație;

(m) „teritoriu vamal al Comunității” reprezintă teritoriile menționate în art. 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

(n) „nomenclatura de restituire” reprezintă nomenclatura produselor agricole pentru restituiri la export în conformitate cu Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 3846/87¹;

(o) „licență de export” reprezintă documentul menționat în art. 1 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 3719/88².

2. Pentru aplicarea prezentului regulament, restituirile stabilite prin invitație la licitație sunt considerate restituiri stabilite în prealabil,

3. În cazul în care o declarație de export face trimitere la mai multe coduri diferite de nomenclatură de restituire sau nomenclatură comună, intrările corespunzătoare fiecărui cod în parte sunt considerate declarații separate.

TITLUL II

EXPORTURI ÎN ȚĂRI TERȚE

CAPITOLUL 1

Dreptul la restituire

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 3

Fără să aducă atingere art. 18, 20 și 21 din prezentul regulament și art. 4 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2988/95³, dreptul la restituire este obținut:

- la părăsirea teritoriului vamal al Comunității, în cazul în care se aplică un singur cuantum

¹ JO L 366, 24.12.1987, p. 1.

² JO L 331, 2.12.1988, p. 1.

³ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

de restituire pentru toate țările terțe,

- la importul într-o anumită țară terță, în cazul în care se aplică o restituire diferențiată pentru respectiva țară terță.

Articolul 4

Dreptul la restituire este condiționat de prezentarea unei licențe de export cu restituire prealabil stabilită, cu excepția exporturilor de mărfuri și ajutoarelor internaționale în alimente în sensul art. 10 alin. (4) din Acordul pentru Agricultură Runda Uruguay.

Totuși, nu este necesară o licență pentru obținerea unei restituiri:

- în cazul în care restituirea nu depășește 60 EUR pentru o declarație de export,
- în cazurile prevăzute în art. 6, 36, 40, 44 și 45 și în art. 46 alin. (1),
- la livrările pentru forțele armate ale statelor membre staționate în țări terțe.

2. Sub rezerva alin. (1), o licență de export cu restituire stabilită în prealabil este valabilă și pentru exportul unui produs care are un cod de produs de 12 cifre diferit de cel prevăzut în rubrica 16 din licență, dacă ambele produse aparțin:

- aceleiași categorii prevăzute în art. 13 a din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88 sau
- aceluiași grup de produse, dacă respectivul grup de produse se încadrează acestui scop în conformitate cu procedura stabilită în art. 23 din Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 sau în articolele corespunzătoare din alte regulamente care stau la baza organizării pieței comune.

În cazurile stabilite în primul alineat se aplică următoarele condiții suplimentare:

- în cazul în care quantumul restituirii corespunzător produsului real este egal cu sau este mai mare decât quantumul care este aplicat produsului trecut în rubrica 16 din licență, se aplică ultimul quantum,
- dacă quantumul restituirii corespunzător produsului real este mai mic decât quantumul care este aplicat produsului trecut în rubrica 16 din licență, restituirea care se achită, cu excepția cazurilor de forță majoră, este cea obținută prin aplicarea quantumului corespunzător produsului real, minus 20 % din diferența dintre restituirea corespunzătoare produsului trecut în rubrica 16 din licență și restituirea pentru produsul real.

În cazul în care se aplică a doua liniuță din al doilea paragraf și art. 18 alin. (3) lit. (b), reducerea aplicată la restituirea corespunzătoare produsului și destinației reale se calculează în baza diferenței dintre restituirea corespunzătoare produsului și destinației indicate în licență și restituirea corespunzătoare produsului și destinației reale.

Pentru aplicarea prezentului alineat, quantumurile de restituire luate în considerație sunt cele valabile în ziua depunerii cererii de licență. În cazul în care este necesar, respectivele quantumuri sunt rectificate la data acceptării declarației de export sau declarației de plată.

3. În cazul aplicării alin. (1) sau (2) și art. 51 pentru aceeași operațiune de export, suma

rezultată din alin. (1) sau (2) se reduce cu suma penalității menționate în art. 51.

Articolul 5

1. „Data exportului” reprezintă data la care autoritățile vamale acceptă declarația de export în care este menționat faptul că trebuie solicitată o restituire.

2. Data acceptării declarației de export determină:

- (a) cuantumul de restituire aplicabil în cazul în care restituirea nu este stabilită în prealabil;
- (b) orice rectificare a cuantumului de restituire care se face în cazul în care aceasta este stabilită în prealabil;
- (c) cantitatea, natura și caracteristicile produsului exportat.

3. Oricare alt document care are efect juridic identic cu acela al acceptării declarației de export este considerat echivalent cu respectiva acceptare.

4. Documentul utilizat pentru ca operațiunea de export să aibă dreptul la o restituire trebuie să includă toate informațiile necesare pentru calcularea restituirii și în special:

- (a) pentru produse:
 - o descriere, simplificată unde este cazul, a produselor în conformitate cu nomenclatura pentru restituire la export și codul din nomenclatură privind restituirea, iar în cazul în care este necesară calcularea restituirii, compoziția produselor în cauză sau o referire la aceasta,
 - greutatea netă a produselor sau, unde este cazul, cantitatea exprimată în unități de măsură folosite la calcularea restituirii;

(b) în cazul mărfurilor se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1222/94.

5. De la data acceptării documentului prevăzut la alin. (3) și până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității, produsele trebuie să fie plasate sub control vamal în conformitate cu art. 4 alin. (13) și (14) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

6. În cazul în care cantitatea exactă poate fi stabilită doar la finalizarea încărcării în mijloacele de transport, prin derogare de la art. 282 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, autorizarea de efectuare a declarației de export într-o formă simplificată poate stipula obligativitatea ca declarația simplificată să conțină o estimare a greutății nete a produselor exportate în vrac sau în unități de măsură nstandardizate.

Declarația suplimentară în care este indicată greutatea netă exactă trebuie să fie completată la finalizarea încărcării. Ea trebuie să fie însoțită de dovada greutății nete exacte încărcate.

Pentru cantitățile care depășesc 110 % din greutatea netă estimată nu se acordă nici o restituire. În cazul în care greutatea încărcată în realitate este mai mică de 90 % din greutatea netă estimată, restituirea pentru greutatea netă încărcată în realitate se reduce cu 10 % din diferența dintre restituirea corespunzătoare pentru 90 % din greutatea netă estimată și restituirea corespunzătoare pentru greutatea încărcată în realitate.

Unități nestandardizate sunt considerate următoarele: animale vii, (jumătăți de) carcace și sferturi.

Dispozițiile acestui alineat se aplică pentru produsele care se încadrează în acordurile de prefinanțare în conformitate cu art. 26 din prezentul regulament, fără încălcarea art. 278 alin. (3) lit. (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

7. Tuturor persoanelor care exportă produse pentru care solicită o restituire li se va cere:

- (a) să completeze declarația de export la biroul vamal competent din locul în care urmează să fie încărcate produsele pentru transportare în vederea exportării;
- (b) să anunțe biroul vamal cu cel puțin 24 de ore înainte de începerea operațiunilor de încărcare și să indice durata anticipată a încărcării. Autoritățile competente pot stabili un alt termen limită decât cel de 24 de ore.

Biroul vamal competent poate să autorizeze operațiunile de încărcare după ce a acceptat declarația de export, anterior expirării termenului limită menționat la lit. (b).

Birourilor vamale competente li se va asigura la biroul de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității posibilitatea efectuării de verificări fizice și a identificării mărfurilor transportate.

Dacă, din motive administrative, nu poate fi aplicat primul paragraf, declarația de export poate fi depusă doar la un birou vamal competent din statul membru respectiv, loc unde verificarea fizică este efectuată în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 386/90 prin descărcarea completă a tuturor mărfurilor prezentate. Totuși, în cazul în care autoritățile competente pot efectua o verificare fizică temeinică, nu este obligatorie descărcarea completă a mărfurilor.

Articolul 6

Prin derogare de la dispozițiile art. 5 alin. (2), în cazul în care cantitățile exportate nu depășesc 5.000 de kilograme de produs per cod al nomenclurii de restituire pentru cereale sau de 500 de kilograme per cod al nomenclurii de restituire sau listă a Nomenclurii Comune în cazul celorlalte produse și atunci când aceste exporturi implică încărcături frecvente, statul membru poate permite utilizarea ultimei zile din lună la stabilirea restituirii aplicabile sau, dacă restituirea este stabilită în prealabil, poate permite operarea oricărei rectificări la aceasta.

În cazul în care restituirea este stabilită în prealabil sau este stabilită prin invitație la licitație, licența este valabilă pentru ultima zi a lunii în care este efectuat exportul.

Exportatorii autorizați să se folosească de această variantă nu vor aplica procedura obișnuită pentru cantitățile prevăzute în primul alineat.

În cazul statelor membre care nu participă la uniunea economică sau monetară, se folosește tot ultima zi a lunii la stabilirea cursului de schimb pentru euro în moneda națională pentru calcularea sumei restituirilor.

Articolul 7

1. Fără să aducă atingere art. 14 și 20, achitarea restituirii este condiționată de prezentarea

dovezii faptului că produsele din declarația acceptată de export au părăsit teritoriul vamal al Comunității în stare nealterată în termen de 60 de zile de la această acceptare.

Totuși, cantitățile de produse luate ca probe în momentul completării formalităților vamale de export și care nu au fost apoi returnate sunt considerate că nu au fost scoase din greutatea netă de produse din care în realitate au fost luate.

2. La aplicarea prezentului regulament, proviziile alimentare livrate platformelor marine de foraj și extracție prezentate în art. 44 alin. (1) lit. (a) sunt considerate că au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

3. Congelarea nu va împiedica respectarea alin. (1).

Acesta se aplică și în cazul reambalării, dacă respectiva reambalare nu duce la o modificare a subtitlului la care se găsește produsul în nomenclatorul de restituire sau a subtitlului la care se găsește marfa în Nomenclatura Comună. Reambalarea poate fi efectuată numai după ca autoritățile vamale și-au dat acordul.

În cazul în care are loc reambalarea, documentul de control T5 va fi completat corespunzător.

Adăugarea sau schimbarea de etichete poate fi autorizată în aceleași condiții prezentate în paragrafelor al doilea și al treilea privind reambalarea.

4. În cazul în care din motive de forță majoră un exportator nu poate respecta termenul stipulat în alin. (1), respectivul termen, la solicitarea exportatorului, poate fi prelungit cu o perioadă pe care autoritățile competente ale statului membru exportator o consideră ca fiind necesară în împrejurările respective.

Articolul 8

Dacă înainte de a părăsi teritoriul vamal al Comunității un produs trecut într-o declarație vamală acceptată traversează un alt teritoriu al Comunității decât cel al statului membru exportator, dovada că produsul a părăsit teritoriului vamal al Comunității se va face cu ajutorul originalului documentului de control T5 andosat corespunzător.

Se completează, *inter alia*, rubricile 33, 103, 104 și, atunci când este cazul, 105 din documentul de control. În rubrica 104 se va face consemnarea corespunzătoare.

Articolul 9

1. În scopul acordării de restituiri în cazul exportului pe mare se aplică următoarele dispoziții speciale:

(a) în cazul în care documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității este andosat de autoritățile competente, produsele nu pot rămâne decât în situații de forță majoră mai mult de 28 de zile pentru transbordare în oricare alt port situat în același stat sau în alt stat membru. Acest termen limită nu se aplică în cazul în care produsele au părăsit ultimul port de pe teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile.

(b) Restituirile sunt achitate dacă agenției plătitoare i se prezintă:

- o declarație a exportatorului cu privire la faptul că produsele nu vor fi transbordate în alt port al Comunității,

sau

- dovada respectării lit. (a). Această dovadă constă îndeosebi din documentul (documentele) de transport sau o copie sau fotocopie a acestora, care acoperă produsele din momentul plecării din primul port în care documentele menționate la lit. (a) au fost andosate și până la sosirea în țara terță în care sunt descărcate.

Declarațiile menționate la prima liniuță se supun verificărilor corespunzătoare prin sondaj, efectuate de agenția plătitoare. În acest scop se solicită dovada menționată la a doua liniuță.

În cazurile în care exportul se efectuează pe nave care operează un serviciu direct de transport spre o țară terță fără escală în nici un alt port al Comunității, statele membre pot aplica o procedură simplificată în sensul primei liniuțe.

(c) Ca o alternativă la condițiile stabilite la lit. (b), statul membru de ieșire poate stabili că documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității trebuie să fie andosat doar la prezentarea unui document de transport care specifică o destinație finală exterioară teritoriului vamal al Comunității.

În astfel de cazuri, autoritățile competente din statul membru de ieșire trebuie să adauge una dintre următoarele mențiuni la rubrica „Observații” de la secțiunea intitulată „Controlarea utilizării și/sau a destinației” din documentul de control T5 sau în rubrica corespondentă a documentului național:

- A fost prezentat documentul de transport care indică o destinație în afara Comunității,
- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,
- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,
- Beförderungspapier mit Bestimmung ausserhalb der EG wurde vorgelegt,
- Transport document showing a destination outside the Community has been presented,
- Document de transport avec destination hors CE présenté,
- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,
- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegt,
- Documento de transport com destino for a da CE apresentado
- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,
- Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram

Respectarea acestei litere este verificată de agenția plătitoare prin controale corespunzătoare

efectuate prin sondaj.

(d) În sensul art. 35 și 50, în cazul în care se constată că nu au fost respectate condițiile stabilite la lit. (a), ziua sau zilele care depășesc termenul de 28 de zile sunt considerate număr de zile cu care este depășit termenul stabilit în art. 7 și 34.

Dacă atât termenul de 60 de zile stabilit în art. 7 alin. (1), cât și termenul limită de 28 de zile stabilit la lit. (a) sunt depășite, suma cu care este redusă restituirea sau partea forfetară din garanție este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri.

2. În scopul acordării de restituiri la exportul rutier, pe căi navigabile interioare sau feroviar, se aplică următoarele dispoziții speciale:

(a) În cazul în care documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității a fost andosat de autoritățile competente, produsele în cauză nu pot să revină pe acest teritoriu decât în cazuri de forță majoră și numai pentru o operațiune de tranzit care să nu depășească 28 de zile. Acest termen nu se aplică în cazul în care produsele în cauză au părăsit definitiv teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile.

(b) Respectarea dispozițiilor de la lit. (a) este verificată de agenția plătitoare prin controale corespunzătoare efectuate prin sondaj. În aceste cazuri sunt solicitate documentele de transport care însoțesc produsele până la sosirea lor în țara unde urmează să fie descărcate.

În cazurile în care se constată că nu au fost respectate condițiile stabilite la lit. (a), ziua sau zilele cu care a fost depășit termenul de 28 de zile sunt considerate, în sensul art. 35 și 50, zile de depășire a termenului stabilit în art. 7 și 34.

Dacă sunt depășite atât termenul de 60 de zile stabilit în art. 7 alin. (1), cât și termenul de 28 de zile stabilit la lit. (a), suma cu care este redusă restituirea sau partea forfetară a garanției este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri.

3. În scopul acordării de restituiri pentru export aerian, se aplică următoarele dispoziții speciale:

(a) Documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității pot fi andosate de către autoritățile competente doar la prezentarea unui document de transport care indică o destinație finală în afara teritoriului vamal al Comunității.

(b) În cazul în care se constată că după completarea formalităților menționate la lit. (a) produsele au rămas, cu excepția cazurilor de forță majoră, pentru o perioadă mai mare de 28 de zile în scopul transbordării pe unul sau mai multe aeroporturi de pe teritoriul vamal al Comunității, ziua sau zilele cu care este depășit termenul de 28 de zile sunt considerate, în sensul art. 35 și 50, ca fiind zile de depășire a termenului stabilit în art. 7 și 34.

Dacă sunt depășite atât termenul de 60 de zile stabilit în art. 7 alin. (1), cât și termenul de 28 de zile stabilit la prezenta literă, suma cu care este redusă restituirea sau partea forfetară a garanției este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri.

(c) Respectarea prezentului alineat este verificată de către agenția plătitoare prin controale

corespunzătoare efectuate prin sondaj.

(d) Termenul de 28 de zile stabilit la lit. (b) nu se aplică în cazul în care produsele în cauză au părăsit definitiv teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile.

Articolul 10

1. În cazul în care produsul este plasat în statul membru exportator într-unul dintre regimurile de tranzit comunitar simplificat pentru transport feroviar sau în containere mari, situații reglementate în art. 412 - 442 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, pentru transport către o stație de destinație sau pentru livrare către un destinatar situat în afara teritoriului vamal al Comunității, achitarea restituirii nu este condiționată de prezentarea documentului de control T5.

2. În sensul alin. (1), biroul vamal competent se asigură că în documentul emis în vederea achitării restituirii este trecută formula „Ieșit de pe teritoriul vamal al Comunității în regim comunitar simplificat de tranzit pentru transport feroviar sau în containere mari”.

3. Biroul vamal unde sunt plasate produsele sub un regim, așa cum se menționează în alin. (1), poate să nu admită modificarea contractului de transport astfel încât transportul să se termine pe teritoriul Comunității, dacă nu este stabilit faptul că:

- în cazul achitării restituirii, respectiva restituire a fost rambursată,

sau

- autoritățile în cauză au luat măsurile necesare pentru ca restituirea să nu fie achitată.

Totuși, în cazul în care restituirea a fost achitată ca urmare a dispozițiilor din alin. (1), iar produsul nu a părăsit teritoriul vamal al Comunității în termenul stabilit, biroul vamal competent informează despre acest lucru agenția care răspunde de achitarea restituirii și îi pune la dispoziție cât mai repede posibil toate datele necesare. În aceste cazuri restituirea este considerată ca fiind sumă plătită în plus.

4. În cazul în care un produs care circulă în regim de tranzit comunitar extern sau în regim obișnuit de tranzit este plasat în cadrul unui stat membru diferit de cel exportator într-un regim care este stipulat în alin. (1) pentru transport către o stație de destinație sau livrare către un destinatar din afara teritoriului vamal al Comunității, biroul vamal în care produsul a fost plasat în regimul menționat mai sus înscrie unul dintre următoarele texte la rubrica „Observații” din secțiunea „Controlul utilizării și/sau destinației” de pe spatele exemplarului original al documentului de control T5:

- Ieșit de pe teritoriul vamal al Comunității în regim de tranzit comunitar simplificat pentru transporturi feroviare sau în containere mari:

- Document de transport:

Tip:.....

Număr:.....

- Data la care autoritățile feroviare sau întreprinderea de transport interesată au acceptat transportul:.....

- Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:
- Documento de transporte:
tipo: ...
número: ...
- Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transporte de que se trate: ...
- Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containers:
- Transportdokument:
type: ...
nummer: ...
- Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma: ...
- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:
- Beförderungspapier:
Art: ...
Nummer: ...
- Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:
- Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
- Transport document:
type: ...
number: ...
- Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: ...
- Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
- Document de transport:
espèce: ...
numéro: ...
- Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée: ...
- Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

- Documento di trasporto:
tipo: ...
numero: ...
- Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata: ...
- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
- Vervoerdocument:
type: ...
nummer: ...
- Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming: ...
- Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
- Documento de transporte:
tipo: ...
número: ...
- Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada: ...
- Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa
- Kuljetusasiakirja:
tyyppi: ...
numero: ...
- Päivä, jona rautatieviranomaisen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:
- Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:
- Transportdokument:
typ: ...
nummer: ...
- Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget: ..

În cazul în care contractul de transport este modificat în sensul terminării transportului pe teritoriul Comunității, alin. (3) se aplică *mutatis mutandis*.

5. În cazul în care un produs este preluat de calea ferată din statul membru exportator sau din alt stat membru și circulă în regim de tranzit comunitar extern sau în regim de tranzit obișnuit în conformitate cu un contract de transport pentru transport combinat rutier și feroviar și este transportat pe calea ferată către o destinație din afara teritoriului vamal al Comunității, biroul vamal competent pentru aceasta sau cel situat cel mai aproape de terminalul de cale ferată

unde este preluat produsul de către căile ferate inserează unul dintre următoarele texte la rubrica „Observații” de la secțiunea „Controlul utilizării și/sau destinației” de pe spatele exemplarului original al documentului de control T5:

- Ieșit de pe teritoriul vamal al Comunității pe calea ferată prin transport combinat rutier și feroviar:
- Document de transport:

Tip:.....
Număr:.....

- Data la care autoritățile feroviare au acceptat transportul:.....
- Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:
- Documento de transporte:
tipo: ...
número: ...
- Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria: ...
- Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane-/landevejstransport:
- Transportdokument:
type: ...
nummer: ...
- Dato for overtagelse ved jernbane: ..
- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
- Beförderungspapier:
Art: ...
Nummer: ...
- Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung: ...
- Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
- Transport document:
type: ...
number: ...
- Date of acceptance for carriage by the railway authorities: ...
- Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:

- Document de transport:
espèce: ...
numéro: ...
- Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer: ..
- Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
- Documento di trasporto:
tipo: ...
numero: ...
- Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie: ..
- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
- Vervoerdocument:
type: ...
nummer: ...
- Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie: ...
- Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
- Documento de transporte:
tipo: ...
número: ...
- Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro: ..
- Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
- Kuljetusasiakirja:
tyyppi: ...
numero: ...
- Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi: ...
- Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
- Transportdokument:
typ: ...
nummer: ...
- Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget ...

Atunci când un contract de transport pentru transport combinat rutier și feroviar este

modificat, astfel încât respectivul transport să se termine pe teritoriul Comunității în loc de exteriorul acestuia, nu poate fi onorat de autoritățile feroviare fără autorizație din partea biroului de plecare. În astfel de cazuri se aplică *mutatis mutandis* alin. (3).

Articolul 11

1. Au dreptul la restituire doar produsele care, indiferent de situația vamală cu privire la modul de ambalare:

- sunt originare din Comunitate și au regim de liberă circulație pe teritoriul Comunității sau
- au regim de liberă circulație pe teritoriul Comunității sau
- au regim de liberă circulație pe teritoriul Comunității, în acest caz restituirea fiind limitată la valoarea taxelor de import colectate în momentul efectuării importului.

Prevederile legale cu privire la modul comun de organizare a pieței pentru produsul în cauză determină condițiile care sunt aplicate produsului prin respectarea primului paragraf.

2. În cazul în care restituirea este acordată cu condiția ca produsul să aibă origine comunitară, exportatorul declară originea așa cum este aceasta definită în paragrafele al doilea și al treilea în conformitate cu reglementările comunitare în vigoare.

Pentru acordarea restituirii, produsele sunt considerate ca având origine comunitară dacă sunt obținute în întregime pe teritoriul Comunității sau dacă ultima transformare sau prelucrare a lor a fost pe teritoriul Comunității, în conformitate cu dispozițiile art. 23 sau 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Fără să aducă atingere alin. (5), nu au dreptul la restituire produsele obținute din următoarele:

- materialele de proveniență comunitară și
- materialele agricole care fac obiectul regulamentelor menționate în art. 1, care au fost importate din țări și care nu au fost supuse unei transformări substanțiale pe teritoriul Comunității.

3. În sensul art. 17 alin. (12) din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81, exportatorii trebuie să declare că zahărul îndeplinește una dintre condițiile stabilite în respectivul regulament și menționează condiția respectivă.

4. Declarațiile date în conformitate cu alin. (2) și (3) sunt verificate în același mod ca și celelalte informații înscrise în declarațiile de export.

5. În cazul în care sunt exportate produse complexe care dau dreptul la restituire pentru unul sau mai multe dintre ingredientele lor, restituirea pentru acestea din urmă este acordată în funcție de respectarea de către el sau ele a condițiilor stabilite în alin. (1).

Restituirea este acordată și în cazul în care ingredientul sau ingredientele pentru care se solicită restituirea se încadrează în termenii stabiliți în alin. (1) și nu mai sunt în regim de liberă circulație doar datorită faptului că au fost încorporați în alte produse.

6. În sensul alin. (5), următoarele produse au dreptul la restituiri stabilite în baza unui

ingredient:

- produsele de bază cum ar fi cereale, ouă, orez, zahăr, lapte și produse de lapte, exportate sub forma mărfurilor menționate în anexa B la Regulamentului (CE) nr. 1222/94,
- zahărul alb și zahărul nerafinat care se încadrează în codul NC 1701, glucoza și siropul de glucoză care se încadrează în codurile NC 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 și 1702 90 50, isoglucoza care se încadrează în codurile NC 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 și 1702 90 30 și siropul de sfeclă și trestie de zahăr care se încadrează în codurile NC 1702 60 95 și 1702 90 99, care sunt folosite la produsele listate în art. 1 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96,
- laptele și produsele lactate și zahărul care sunt exportate sub forma produselor care se încadrează în codurile NC de la 0402 10 91 la 99, 0402 29, 0402 99, de la 0403 10 31 la 39, de la 0403 90 31 la 39, de la 0403 90 61 la 69, de la 0404 10 26 la 38, de la 0404 10 72 la 84 și de la 0404 90 81 la 89 și care sunt exportate sub formă de mărfuri care se încadrează în subpoziția tarifară 0406 30, fără să se găsească în nici una dintre situațiile menționate în art. 9 alin. (2) din Tratat,
- cerealele exportate sub forma produselor care se încadrează în codurile NC de la 2309 10 11 la 70 și de la 2309 90 31 la 70 și care sunt listate în anexa A la Regulamentul (CEE) nr. 1766/92,
- laptele și produsele lactate exportate sub forma produselor care se încadrează în codurile NC de la 2309 10 11 la 70 și de la 2309 90 31 la 70 și care sunt enumerate în art. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 804/68.

Articolul 12

1. Quantumul de restituire care se aplică pentru amestecurile care se încadrează în capitolele 2, 10 și 11 din Nomenclatura Combinată este acela care se aplică:

- (a) în cazul amestecurilor în care unul dintre ingrediente reprezintă cel puțin 90 % din greutate, pentru respectivul ingredient;
- (b) în cazul altor amestecuri, pentru acel ingredient pentru care se aplică cel mai scăzut quantum de restituire. În cazul în care unul sau mai multe ingrediente nu dau dreptul la o restituire nu se achită nici o restituire pentru respectivul amestec.

2. Pentru calcularea restituirilor care se aplică mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite, fiecare componentă este considerată ca fiind un produs separat.

3. Alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul amestecurilor, mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite pentru care sunt stabilite reguli speciale de calcul.

Articolul 13

Dispozițiile pentru stabilirea în avans a restituirilor și pentru rectificările care se fac la acestea se aplică doar pentru produsele pentru care este stabilit un quantum de restituire egal sau mai mare decât zero.

Secțiunea 2

Restituiri diferențiate

Articolul 14

1. În cazul în care quantumul de restituire diferă în funcție de destinație, restituirile sunt achitate în funcție de condițiile suplimentare stabilite în art. 15 și 16.
2. În cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate destinațiile la data stabilirii în avans și este stipulată o destinație obligatorie, restituirea poate să fie diferită în funcție de destinația pentru care quantumul aplicabil la data acceptării declarației de export este mai mic decât quantumul stabilit în avans, rectificat, atunci când este cazul, la data respectivei acceptări.

Articolul 15

1. Produsele trebuie să fie importate în aceeași stare în țara terță sau într-una dintre țările terțe pentru care se aplică restituirea în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export; totuși, poate fi acordată o prelungire a acestui termen limită în conformitate cu art. 49.
2. Se consideră că produsele au fost importate în aceeași stare dacă nu există nici o dovadă de transformare a lor.

Totuși:

- operațiunile menționate în art. 29 alin. (4) se pot desfășura anterior efectuării importului în vederea păstrării produselor în condiții de siguranță, fără ca aceste operațiuni să fie considerate că încalcă dispozițiile alin. (1),
 - produsele transformate anterior efectuării importului sunt considerate ca fiind importate în aceeași stare dacă respectiva transformare este efectuată în țara terță în care sunt importate toate produsele rezultate în urma acestei transformări.
3. Un produs este considerat importat atunci când au fost finalizate toate formalitățile vamale de import și îndeosebi cele privitoare la colectarea taxelor de import.
 4. Diferența de restituire se achită pentru cantitatea de produse care au trecut prin formalitățile vamale de import în țara terță; totuși, nu se va ține cont de nici o diferență cantitativă care poate să apară pe parcursul transportului ca rezultat al unor cauze naturale și care sunt recunoscute de autoritățile competente sau datorită prelevării de eşantioane în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (1) al doilea paragraf.

Articolul 16

1. Dovada finalizării formalităților vamale pentru import este furnizată, la alegerea exportatorului, sub forma unuia dintre următoarele documente:
 - (a) documentul vamal sau o copie sau fotocopie a acestuia; această copie sau fotocopie trebuie să fie autentificată ca fiind conformă cu originalul de către instituția care a andosat documentul original, o agenție oficială din țara terță în cauză, o agenție a unui stat membru din țara terță în cauză sau de către agenția care răspunde de achitarea restituirii;

(b) un certificat de descărcare și import întocmit de o agenție internațională de supraveghere și control care este aprobată de un stat membru în conformitate cu cerințele minime stabilite în alin. (5). Data și numărul documentului vamal de import trebuie să fie trecute pe certificatul în cauză.

2. În cazul în care exportatorul, chiar și după ce a întreprins toate demersurile necesare, nu poate să obțină documentul pentru care optează în conformitate cu alin.1 lit. (a) sau (b), sau în cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea documentului pus la dispoziție, dovada finalizării formalităților vamale pentru import poate fi făcută sub forma unuia dintre următoarele documente:

(a) o copie după documentul de descărcare emis sau andosat în țara terță pentru care se achită o restituire;

(b) un certificat de descărcare emis de o agenție oficială a unui stat membru, care funcționează în sau are competențe pentru țara de destinație, prin care se certifică în plus că produsul a părăsit locul de descărcare sau cel puțin că, după datele pe care le are, produsul nu a fost ulterior încărcat în vederea reexportării;

(c) un certificat de descărcare întocmit de o agenție internațională de verificare și control avizată de un stat membru în conformitate cu cerințele minime stabilite în alin. (3), prin care se certifică în plus că produsul a părăsit locul de descărcare sau cel puțin că, după datele pe care le are, produsul nu a fost ulterior încărcat în vederea reexportării;

(d) un document bancar emis de intermediari acceptați care funcționează pe teritoriul Comunității, prin care se certifică, în cazul țărilor terțe enumerate în anexa II, că plata pentru exporturile în cauză este creditată prin ei în contul exportatorului;

(e) un certificat de acceptare a livrării emis de o agenție oficială a țării terțe în cauză, în cazul în care mărfurile sunt cumpărate de către acea țară sau de către o agenție oficială a țării respective sau în cazul în care mărfurile reprezintă ajutoare alimentare;

(f) o declarație de acceptare a livrării emisă fie de o organizație internațională, fie de o organizație umanitară aprobată de statul membru exportator, în cazul în care mărfurile reprezintă ajutoare alimentare;

(g) o declarație de acceptare a livrării, emisă de un organism dintr-o țară terță ale cărei invitații de participare la licitație sunt acceptate în conformitate cu art. 44 din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88, în cazul în care mărfurile sunt achiziționate de respectivul organism.

3. În toate situațiile exportatorul trebuie să depună o copie sau o fotocopy a documentelor de transport.

4. În anumite cazuri speciale care urmează a fi stabilite, în conformitate cu procedura stabilită în art. 38 din Regulamentul nr. 136/66/CEE și în articolele corespunzătoare din celelalte regulamente cu privire la organizarea comună a piețelor, Comisia poate să stabilească faptul că dovada efectuării importului, după cum este aceasta menționată în alin. (1) și (2), se face sub forma unui anumit document sau în oricare alt mod.

5. Cerințele minime pentru avizarea agențiilor internaționale de supraveghere și control sunt următoarele:

- (a) Agențiile de supraveghere și control sunt avizate la cererea lor de către autoritățile competente ale statului membru pentru o perioadă de trei ani. Avizarea este valabilă pentru toate statele membre.
- (b) În cazul întocmirii dovezilor primare și secundare menționate în alin. (1) lit. (b) și alin. 2 lit. (c), agențiile de verificare și control efectuează toate verificările necesare pentru stabilirea naturii, caracteristicilor și cantității produselor menționate în certificat. Pentru fiecare certificat emis se întocmește un dosar în care se consemnează toate activitățile de supraveghere. Verificările se efectuează prin sondaj la momentul importului, cu excepția cazurilor excepționale absolut justificate.
- (c) Agențiile de supraveghere și control menționate în alin. (1) lit. (b) și alin. (2) lit. (c) sunt independente față de toate părțile implicate în tranzacția avută în vedere. Nici agenția de verificare și control care efectuează controalele pentru o anumită tranzacție, nici vreo altă firmă subsidiară care aparține aceluiași grup financiar, nu pot mai ales să ia parte la operațiune ca exportator, agent vamal, transportator, destinatar, antrepozitar sau în oricare altă calitate care poate duce la apariția unui conflict de interese.
- (d) Fără să fie încălcate dispozițiile art. 8 din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 și art. 3 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 4045/89¹, statele membre inspectează activitățile desfășurate de agențiile de verificare și control la termene regulate sau în cazul în care există un motiv de îndoială cu privire la respectarea condițiilor de aprobare.
- (e) Statele membre își retrag parțial sau total avizul dacă se constată că agenția de supraveghere și control nu mai poate garanta respectarea condițiilor de acordare a avizului.

Statele membre în cauză informează imediat celelalte state membre și Comisia cu privire la retragerea avizului. Informarea face obiectul unui schimb de păreri în cadrul tuturor comitetelor de resort implicate.

Retragerea avizului este valabilă pentru toate statele membre.

Articolul 17

Statele membre pot scuti exportatorii de prezentarea altor acte doveditoare decât a documentului de transport cerut în art. 16, în cazul în care o operație de export oferă garanții corespunzătoare în privința ajungerii la destinație a produselor care fac obiectul unei declarații de export care dă dreptul la acordarea unei restituiri ale cărei componente variabile nu depășesc:

- (a) 1200 EUR în cazul produselor listate în art. 1 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul nr. 136/66/CEE;
- (b) 1200 EUR în cazul altor produse decât acelea menționate la lit. (a), dacă țara terță sau teritoriul de destinație apare în anexa IV;
- (c) 6000 EUR în cazul altor produse decât acelea menționate la lit. (a), dacă țara terță sau teritoriul de destinație nu apare în anexa IV.

¹ JO L 388, 30.12.1989, p. 18.

Articolul 18

1. Prin derogare de la dispozițiile art. 14 și fără să se aducă atingere art. 20, la solicitarea exportatorului se achită o parte din restituire dacă se face dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității.

2. Partea din restituire menționată la alin. (1) este calculată prin folosirea celui mai scăzut quantum de restituire, minus 20 % din diferența dintre quantumul stabilit în prealabil și quantumul cel mai scăzut sau zero, dacă nu este stabilit nici un quantum.

În cazul în care suma de achitat nu depășește 2000 EUR, statele membre pot amâna plata sumei până la plata integrală a restituirii, cu excepția cazurilor în care exportatorul declară că nu va mai depune cerere pentru nici o sumă suplimentară pentru exporturile în cauză.

3. În cazul în care nu este respectată destinația înscrisă în rubrica 7 din licențele emise în condiții de stabilire în avans a restituirii:

(a) dacă quantumul restituirii care corespunde destinației reale este egal sau mai mare decât quantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, este aplicat quantumul pentru destinația înscrisă în rubrica 7;

(b) dacă quantumul de restituire care corespunde destinației reale este mai mic decât quantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, restituire care se plătește este:

- aceea care se obține prin aplicarea quantumului care corespunde destinației reale,
- mai mică cu 20 % din diferența dintre restituirea pentru destinația înscrisă în rubrica 7 și restituirea pentru destinația reală, cu excepția cazurilor de forță majoră.

Pentru aplicarea prezentului articol, nivelele de restituire care se iau în considerație sunt acelea care se aplică la data depunerii cererii pentru licență. Aceste nivele sunt rectificate, atunci când este cazul, la data acceptării declarației de export sau a declarației de plată.

În cazul în care pentru aceeași operațiune de export se aplică primul și cel de-al doilea paragraf al acestui alineat și art. 51, suma obținută prin aplicarea primului paragraf este diminuată cu penalitățile prevăzute în art. 51.

4. În cazul în care un quantum de restituire este stabilit prin invitație la licitație și contractul în cauză prevede o destinație obligatorie, nu se ține cont la calcularea celui mai scăzut quantum de restituire de nici o restituire periodică stabilită sau de faptul că nu este stabilită nici o astfel de restituire pentru destinația respectivă la data depunerii cererii de licență sau la data acceptării declarației de export.

Articolul 19

1. Alin. (2) și (5) se aplică în cazul exportării unui produs conform unei licențe de export sau a unui certificat de stabilire în avans a restituirilor în care este specificată o destinație obligatorie.

2. În cazul în care produsul nu ajunge la destinația obligatorie, este achitată doar acea parte

din restituire care rezultă în urma aplicării art. 18 alin. (2).

3. În cazul în care, în caz de forță majoră, produsul este livrat la o altă destinație decât aceea pentru care a fost emisă licența, la solicitarea exportatorului se achită o restituire dacă acesta face dovada situației de forță majoră și dovada că produsul a ajuns la destinație; dovada că produsul a ajuns la destinație se face în conformitate cu art. 15 și 16.

4. În cazul aplicării alin. (3), restituirea care se aplică este egală cu aceea care este stabilită pentru destinația reală, dar nu poate fi mai mare decât aceea care este aplicată pentru destinația înscrisă în rubrica 7 din licența emisă în condiții de stabilire în avans a restituirii.

Nivelele de restituire se rectifică, atunci când este cazul, la data acceptării declarației de export sau a declarației de plată.

5. În cazul în care un produs este exportat cu o licență emisă în conformitate cu art. 44 din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88, iar restituirea diferă în funcție de destinație, exportatorul, în plus față de dovezile cerute în art. 16, trebuie să prezinte organismului specificat în invitația la licitație precizat în licență și dovada că produsul a fost livrat în țara terță importatoare.

Secțiunea 3

Măsurile specifice de protejare a intereselor financiare ale Comunității

Articolul 20

1. În cazul în care:

(a) există îndoieli serioase în privința destinației reale a produsului;

sau

(b) există probabilitatea ca produsul să fie reimportat pe teritoriul Comunității, datorită unei diferențe dintre valoarea restituirii acordate pentru produsul exportat și valoarea taxei nepreferențiale de import care este aplicată pentru un produs identic la data acceptării declarației de export,

sau

(c) există suspiciuni clare că produsul, în starea sa nemodificată sau după ce a fost transformat într-o țară terță, va fi reimportat pe teritoriul Comunității în regim de scutire vamală sau cu un quantum redus de taxe vamale;

restituirea într-un quantum unic sau partea de restituire menționată în art. 18 alin.(2) se vor achita doar dacă produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității în conformitate cu art. 7, și dacă

(i) în cazul unei restituirii nediferențiate, produsul a fost importat într-o țară terță în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export sau a trecut prin operații de transformare sau prelucrare substanțiale în această perioadă, în sensul art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

(ii) în cazul unei restituirii diferențiate în funcție de destinație, produsul a fost importat în starea sa nemodificată într-o anumită țară terță în termen de 12 luni de la data

acceptării declarației de export.

Art. 15 și 16 se aplică la importurile în țări terțe.

Autoritățile competente ale statelor membre mai pot solicita și dovezi suplimentare pentru toate restituirile, care să le convingă că produsul a ajuns în realitate pe piața terței țări importatoare sau a trecut prin operațiuni de transformare sau prelucrare substanțială, în sensul art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Termenul limită poate fi prelungit în conformitate cu dispozițiile art. 49.

2. Statele membre aplică alin. (1) la inițiativa lor cât și la inițiativa Comisiei.

Dispozițiile referitoare la cazul menționat la alin. (1) lit. (b) nu se aplică dacă circumstanțele concrete ale tranzacției în cauză, luându-se în considerație mai ales costurile legate de transport, conduc la probabilitatea excluderii riscului reimportării. Mai mult, statele membre nu le aplică în cazul în care suma de restituit este egală cu sau mai mică de EUR 500 pentru declarația de export în cauză.

3. În cazul în care se aplică dispozițiile alin. (1) și produsul, după părăsirea teritoriului vamal al Comunității, dispăre în tranzit ca urmare a unei situații de forță majoră;

- în cazul unei restituiri nediferențiate este achitată integral restituirea;
- în cazul unei restituiri diferențiate este achitată partea de restituire stabilită în conformitate cu art. 18.

4. Alin. (1) se aplică anterior achitării restituirii.

Totuși, restituirea este considerată necuvenită și va fi returnată dacă autoritățile competente constată chiar și după achitarea restituirii:

- (a) că produsul a fost distrus sau deteriorat anterior plasării sale pe piața unei țări terțe sau anterior transformării sau prelucrării sale substanțiale într-o țară terță în sensul art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, dacă exportatorul nu poate dovedi în mod satisfăcător pentru autoritățile competente că exportul s-a desfășurat în condiții economice care în mod normal ar fi îngăduit comercializarea produsului într-o țară terță, fără să fie încălcate dispozițiile celui de-al doilea paragraf din art. 21 alin. (2);
- (b) că produsul se încadrează în prevederile unui acord de suspendare a taxelor din țara terță, la 12 luni după data exportării de pe teritoriul Comunității, fără ca în țara terță să fi trecut prin transformări sau prelucrări substanțiale în sensul art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și că exportul nu a fost efectuat sub forma unei tranzacții comerciale obișnuite;
- (c) că produsul exportat este reimportat pe teritoriul Comunității fără să fi trecut prin transformări sau prelucrări substanțiale în sensul art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, că taxa nepreferențială la import este mai mică decât restituirea acordată și că exportul nu a fost efectuat sub forma unei tranzacții comerciale obișnuite;
- (d) că produsele enumerate în anexa V sunt reimportate pe teritoriul Comunității:
 - după ce au fost prelucrate sau transformate într-o țară terță fără să atingă cuantumul de

transformare prevăzut la art. 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, și

- se încadrează în categoria pentru care se aplică o taxă redusă sau zero decât un quantum nepreferențial la taxele de import.

Statele membre trebuie să anunțe în scris și fără întârziere Comisia dacă constată că alte produse în afară de acelea incluse în anexa V pot provoca o deturnare a comerțului.

Lit. (c) și (d) nu se aplică în cazurile în care sunt aplicate dispozițiile capitolului 2 („Mărfuri returnate”) al Titlului VI din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 sau în cazul în care produsele sunt reimportate în termen de doi ani de la data efectuării exportului.

Dispozițiile art. 51 nu se aplică în cazurile menționate la lit. (b), (c) și (d).

Secțiunea 4

Cazuri în care nu se acordă restituire

Articolul 21

1. Pentru produsele care la data acceptării declarației de export nu sunt calitativ sănătoase și care nu prezintă o calitate adecvată pentru comercializare nu se acordă restituire.

Se consideră că produsele îndeplinesc condițiile stabilite în primul paragraf dacă ele pot fi comercializate pe teritoriul Comunității în condiții normale conform descrierii făcute în cererea pentru restituire și dacă, în cazul în care respectivele produse sunt destinate consumului uman, utilizarea lor în acest scop nu este interzisă sau substanțial îngrădită din cauza caracteristicilor sau stării lor.

Încadrarea produselor în cerințele precizate în primul paragraf se verifică în conformitate cu standardele și practicile în vigoare pe teritoriul Comunității.

Totuși, restituirea este acordată și în cazurile în care în țara de destinație produsele exportate sunt supuse unor condiții obligatorii speciale, îndeosebi legate de condițiile de sănătate și igienă, care nu corespund standardelor și practicilor în vigoare pe teritoriul Comunității. Este sarcina exportatorului ca la solicitarea autorității competente să facă dovada că produsele corespund acestor condiții obligatorii în vigoare în țara de destinație.

Suplimentar, pentru anumite produse pot fi adoptate dispoziții speciale.

2. În cazul în care produsul a fost sănătos și de o calitate adecvată comercializării atunci când a părăsit teritoriul Comunității, are dreptul la acea parte din restituire care este calculată în conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (2), cu excepția cazurilor în care se aplică art. 20. Totuși, el pierde dreptul acesta atunci când există dovada că:

- nu mai este sănătos și de o calitate adecvată comercializării din cauza unui viciu ascuns, care devine evident mai târziu,
- nu poate fi vândut la consumatorul final deoarece termenul său de garanție este prea apropiat de data efectuării exportului.

Dacă, anterior efectuării formalităților vamale pentru realizarea importului într-o țară terță,

există dovada că produsul nu mai este sănătos și de o calitate adecvată comercializării, el nu mai are dreptul la partea diferențiată de restituire.

3. Nu se acordă nici o restituire pentru produsele care depășesc cuantumul maxim permis de radioactivitate conform legislației Comunității. Nivelele care se aplică produselor, indiferent de originea lor, sunt acelea stabilite în art. 3 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 737/90¹.

Articolul 22

1. Nu se aplică nici un fel de restituire în cazul exporturilor supuse unei taxări sau altor impuneri la export stabilite în prealabil sau prin licitație.

2. În cazul unui produs complex, atunci când este stabilită în prealabil o taxă sau o altă impunere la export în baza unuia sau mai multor ingrediente ale produsului, nu se acordă nici o restituire pentru respectivul ingredient sau pentru respectivele ingrediente.

Articolul 23

Nu se acordă nici un fel de restituire pentru produsele care sunt vândute sau distribuite la bordul navelor și care ulterior pot fi reintroduse pe teritoriul Comunității cu scutire de taxe conform Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 918/83¹.

CAPITOLUL 2

Avansuri în contul restituirilor

Articolul 24

1. La solicitarea exportatorului, statele membre plătesc în avans restituirile, integral sau parțial, dacă declarația de export a fost acceptată, în condițiile constituirii unei garanții egale cu avansul plus 10 %.

Statele membre pot stabili condițiile privitoare la cererile pentru achitarea în avans a unei părți din restituire.

2. Suma care urmează să fie achitată în avans este calculată prin folosirea cuantumului de restituire care se aplică în cazul destinației declarate, rectificată, atunci când este cazul, cu celelalte sume prevăzute în reglementările comunitare.

3. Statele membre pot opta să nu aplice alin. (1) dacă suma de achitat nu depășește 2000 EUR.

Articolul 25

1. În cazul în care suma achitată în avans este mai mare decât suma care se achită în realitate la export sau pentru exporturi echivalente, autoritatea competentă demarează neîntârziat procedura prevăzută în art. 29 din Regulamentul 29 (CEE) nr. 2220/85 pentru returnarea de către exportator a diferenței dintre aceste două sume, plus 10 %.

¹ JO L 82, 29.03.1990, p. 1.

¹ JO L 105, 23. 4. 1983, p. 1.

Dacă, totuși, din motive de forță majoră:

- nu se poate face dovada cerută de prezentul Regulament pentru obținerea dreptului la restituire,

sau

- produsul ajunge la o altă destinație decât destinația pentru care a fost calculat avansul,

nu se recuperează surplusul de 10 %.

2. În cazul în care produsul nu ajunge la destinația pentru care a fost calculat avansul din cauza unei nereguli comise de o terță parte în detrimentul exportatorului și atunci când acesta a informat imediat, din proprie inițiativă și în scris autoritățile competente cu privire la acest aspect și rambursează restituirea plătită în avans, suma suplimentară menționată în alin. 1 se limitează la dobânda care este plătită pentru perioada scursă de la primirea avansului și restituirea lui, calculată în conformitate art. 52 alin. (1) al patrulea paragraf.

Această dispoziție nu se aplică în cazul în care autoritățile competente au atenționat deja în scris exportatorul cu privire la intenția lor de a efectua o verificare sau dacă exportatorul a aflat despre această intenție într-un alt mod.

3. După reimportarea în cadrul regimului mărfurilor returnate, exportul produselor echivalente care se încadrează în aceeași rubrică a Nomenclurii Combinată, este considerat un export echivalent în cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite în art. 40 alin. (2) lit. (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88.

Această dispoziție se aplică doar atunci când regimul mărfurilor returnate este folosit în statul membru în care este acceptată declarația de export pentru exportul inițial.

CAPITOLUL 3

Prefinanțarea restituirii

Articolul 26

1. În cazul în care exportatorul își declară intenția de a exporta produse după transformare sau depozitare și de a solicita o restituire în conformitate cu art. 4 și 5 din Regulamentul (CEE) 565/80, încadrarea în aceste prevederi este condiționată de prezentarea unei declarații la autoritățile vamale, care este denumită în continuare „declarație de plată”.

Statele membre pot da altă denumire declarației de plată.

2. Declarația de plată trebuie să cuprindă toate datele necesare pentru stabilirea restituirii pentru produsele care urmează să fie exportate și în special:

(a) pentru produse:

- o descriere, simplificată atunci când este cazul, a produselor în raport cu nomenclatura restituirii pentru export, coroborat cu codul din nomenclatură pentru restituiri și, în cazul în care este necesară calcularea restituirii, a compoziției produselor în cauză sau o referire la aceasta,

- cantitatea netă a produselor sau, atunci când este cazul, cantitatea exprimată în unitatea de măsură folosită atunci când este calculată restituirea;

(e) pentru mărfuri se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr.1222/94.

În plus, în cazurile în care produsele de bază urmează să fie transformate, declarațiile de plată vor include:

- o descriere a produselor de bază,
- cantitatea produselor de bază,
- productivitatea sau informații similare.

3. În cazul în care situația permite și la solicitarea exportatorului, fără a fi încălcate prevederile alin. 2, în declarația de plată poate fi inclusă o descriere provizorie a mărfurilor care vor fi obținute din produsele de bază. În astfel de cazuri exportatorul depune la autoritățile competente o descriere completă la finalizarea transformării.

4. Declarația de plată va mai preciza și care este utilizarea sau destinația produselor:

- în cazul în care exportatorul solicită în scris plata unei sume egale cu restituirea care se aplică pentru utilizarea sau destinația presupusă a produsului;
- în cazul în care utilizarea sau destinația sunt necesare pentru stabilirea perioadei în care produsele pot să rămână sub control vamal în vederea transformării sau în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă vamală.

5. Utilizarea sau destinația se indică prin:

- o anumită utilizare sau o anumită țară de destinație sau
- un grup de țări de destinație pentru care se aplică același quantum de restituire.

6. Pentru ca verificările fizice ale produselor să fie posibile, declarația de plată trebuie să mai cuprindă și toate datele necesare identificării amplasamentelor exacte unde produsele urmează să fie transformate sau depozitate anterior exportării. Orice modificare a locului de depozitare sau transformare se anunță în scris de către exportator cu anticipație sau se înscrie în mod corespunzător în registrele care sunt ținute în acest scop, în funcție de opțiunea autorităților competente.

Articolul 27

1. La data acceptării declarațiilor de plată, produsele intră sub control vamal în conformitate cu art. 4 alin. (13) și (14) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității sau până când ajung la destinație.

2. Data de acceptare a declarațiilor de plată determină:

- (a) quantumul de restituire care se aplică, atunci când restituirea nu este stabilită în avans,

- (b) orice rectificare care se aduce cuantumului de restituire, în cazul în care acesta este stabilit în avans,
- (c) sistemul de operare al cursului de schimb pentru euro, pentru restituire.

Articolul 28

1. În cazul produselor transformate sau al mărfurilor obținute din produse de bază, rezultatele în urma verificării declarației de plată și a oricărei inspectări a produselor de bază sunt utilizate la stabilirea restituirii în vederea achitării avansului.

2. Alin. (1) nu împiedică efectuarea oricărei verificări ulterioare de către autoritățile competente ale statului membru în cauză sau aplicarea oricărei consecințe a acestei verificări în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

3. Produsele de bază constituie total sau parțial produsele sau mărfurile transformate și exportate în conformitate cu aceste aranjamente.

Totuși, în cazul în care autoritățile competente autorizează acest lucru, produsele de bază depozitate în vrac pot fi înlocuite total sau parțial cu produse de bază echivalente care se încadrează în aceeași subrubrică cu un cod de opt cifre din Nomenclatura Combinată, au aceeași calitate comercială, aceleași caracteristici tehnice și îndeplinesc cerințele pentru acordarea unei restituirii, dacă produsele de bază echivalente se află în regim de control vamal.

Autoritățile competente ale statelor membre acordă această autorizație doar în cazul în care sunt convinse că întreaga operațiune se desfășoară în conformitate cu următoarele condiții:

- exportatorul comunică în prealabil biroului vamal competent la care a fost depusă declarația de plată cu privire la intenția sa de a solicita efectuarea acestor înlocuiri și menționează locurile precise de depozitare și transformare implicate,
- registrele exportatorului privind stocurile trebuie să fie completate zilnic și să permită o monitorizare completă, atât administrativă cât și fizică, a cantității totale de produse de bază sau produse transformate care se găsesc fizic în aceste locuri și a statutului lor special. În sensul prezentului articol, statutul produselor înseamnă situația lor, dacă sunt în regim de liberă circulație, într-un regim vamal, încadrate într-unul din regimurile de prefinanțare menționate în art. 26 sau într-unul din regimurile de export menționate la art. 5 și 32,
- se vor oferi garanții pentru efectuarea unei monitorizări efective a calității comerciale și caracteristicilor tehnice ale produselor de bază începând cu data acceptării declarației de plată și pe tot parcursul perioadei menționate în art. 34 alin. (1).

În cazul în care produsele de bază echivalente sunt depozitate în locuri aflate în competența altui birou vamal, biroul vamal unde a fost depusă declarația de plată transmite în scris biroului vamal în responsabilitatea căruia se află locul în care se găsesc produsele de bază echivalente toate informațiile relevante, îndeosebi cu privire la cantitatea produselor transformate, calitatea lor comercială și caracteristicile lor tehnice și operațiunea (operațiunile) de transformare care urmează să se efectueze.

4. Dispozițiile alin. (3), cu privire la produsele de bază, pot fi aplicate și în cazul produselor intermediare depozitate în vrac și care sunt înlocuite cu produse intermediare echivalente

5. Înlocuirea cu produse echivalente nu este autorizată în cazul produselor de intervenție destinate exportului în conformitate cu sistemul de control prevăzut în art. 2 din Regulamentul (CEE) nr. 3002/92.

6. Produsele de bază pot să rămână în regim de control vamal în vederea transformării timp de șase luni de la data acceptării declarației de plată.

Totuși, în cazul în care exportul este efectuat sub acoperirea unei licențe de export sau a unui certificat de stabilire în avans a restituirilor, termenul limită trebuie să nu depășească termenul de valabilitate al licenței sau certificatului.

În cazul în care exportul este efectuat sub acoperirea unei licențe de export sau a unui certificat de stabilire în avans a restituirilor au un termen de valabilitate neexpirat:

- mai mic de trei luni, termenul limită va fi de trei luni,
- mai mare de un an, termenul limită va fi de un an.

Articolul 29

1. În cazul în care urmează să fie exportate produse aflate în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă, rezultatele verificării declarației de plată și ale oricărei inspectări a produselor vor fi utilizate pentru stabilirea restituirii.

2. Alin. (1) nu împiedică efectuarea oricărei verificări ulterioare de către autoritățile competente ale statului membru în cauză sau aplicarea oricărei consecințe a acestei verificări în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

3. Pierderile cantitative datorate cauzelor naturale pe parcursul stocării în regim de antrepozitare vamală sau de zonă liberă, nu va duce la diminuarea forfetară a asigurărilor prevăzute în art. 35. Deteriorarea produselor nu este considerată o pierdere cantitativă datorată cauzelor naturale.

4. Produsele aflate în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă pot fi supuse următoarelor operațiuni menționate aici, cu respectarea condițiilor stabilite de autoritățile competente:

- (a) verificarea stocului;
- (b) aplicarea de marcaje, sigilii, etichete sau alte semne distinctive similare pe produse, mărfuri sau pe ambalajele lor, dacă acest lucru nu implică nici un risc de modificare a originii produselor;
- (c) modificarea marcajelor sau numerelor trecute pe ambalaje sau schimbarea etichetelor, dacă acest lucru nu implică nici un risc de modificare a originii produselor;
- (d) ambalarea, dezambalarea, schimbarea ambalajului sau repararea ambalajului, dacă acest lucru nu implică nici un risc de modificare a originii produselor;
- (e) aerisirea;
- (f) răcirea;

(g) congelarea.

Orice restituire pentru produsele care au trecut prin operațiile menționate mai sus se stabilește în baza cantității, tipului și caracteristicilor produselor la data utilizată pentru calcularea restituirii, în conformitate cu dispozițiile art. 27.

5. Produsele pot să rămână în regim de antrepozit vamal sau de zonă liberă timp de șase luni de la data acceptării declarației de plată.

Articolul 30

1. Produsele plasate în regim de antrepozit vamal în statul membru unde este acceptată declarația de plată, pot fi transportate în alt stat membru pentru a fi depozitate în regim de antrepozit vamal și se supun în special dispozițiilor prezentului articol.

Pentru identificarea produselor la transportul acestora dintr-un stat membru în altul, mijloacele de transport sau ambalajele folosite la transport se sigilează în conformitate cu dispozițiile art. 349 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

2. În cazurile menționate în alin. (1), dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității sau că au ajuns la destinația stabilită se face prin prezentarea documentului de control T5.

(a) Rubrica 104 din documentul de control se completează cu unul dintre următoarele texte la rubrica „Diverse”:

- Prefinanțarea restituirii – Regulamentul (CE) nr. 800/1999, art. 30. Declarația de export se completează până la ... [ultima zi stabilită prin termenul limită menționat în art. 29 alin. (5)].
- Prefinanciación de la restitución - Artículo 30 del Reglamento (CE) no 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el ... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),
- Forudbetaling af restitutionen - Artikel 30 i forordning (EF) nr. 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives senest den ... (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),
- Vorfinanzierung der Erstattung - Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens ... vorzulegen (durch die Frist gemäß Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schlußtermin),
- Prefinancing of the refund - Regulation (EC) No 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by ... (deadline set by the time limit referred to in Article 29(5)),
- Préfinancement de la restitution - règlement (CE) no 800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le ... (date limite fixée par le délai visé à l'article 29, paragraphe 5),
- Prefinanziamento della restituzione - Regolamento (CE) n. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il ... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

- Voorfinanciering van de restitutie - Verordening (EG) nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op ... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),
- Pré-financiamento da restituição - Regulamento (CE) n.º 800/1999, artigo 30.º. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em ... (data-limite fixada pelo prazo referido no n.º 5 do artigo 29.º),
- Ennakolta maksettu tuki - asetuksen (EY) N:o 800/1999 30 artiklane, vienti-ilmoitus annettava viimeistään ... (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

Förfinansiering av exportbidrag - artikel 30 i förordning (EG) nr 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den ... (tidspunkt fastställd enligt den i artikel 29.5 angivna tidsfristen).

(b) Biroul de supraveghere a antrepozitului păstrează documentul de control T5 și înscrie pe verso, în rubrica intitulată „Observații” de la secțiunea intitulată „Controlul utilizării și/sau destinației”, următoarele texte:

- La fecha de aceptación de la declaración de exportación: ...
- La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente:...
- Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen:...
- Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: ...
- Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: ...
- Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung:
- Date of acceptance of the export declaration: ...
- Date of exit from the customs territory or arrival at destination: ...
- La date d'acceptation de la déclaration d'exportation: ...
- La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: ...
- La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione: ...
- La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione: ...
- De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: ...
- De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: ...
- Data de aceitação da declaração de exportação: ...
- Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino: ...

- Vienti-ilmoituksen vastaanottopäivämäärä: ...
- Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan: ...
- Mottagningsdag for exportdeklaration: ...
- Utförseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen: ...
- Data acceptării declarației de export: ...
- Data ieșirii de pe teritoriul vamal sau ajungerii la destinație: ...

(c) Atunci când, la scoaterea lor din depozit, produsele traversează teritoriul altui stat membru pentru a fi exportate sau pentru a ajunge la o anumită destinație, primul birou vamal de destinație acționează în calitate de birou vamal de plecare și întocmește sau solicită să se întocmească sub responsabilitatea sa unul sau mai multe exemplare noi ale documentului de control T5.

Rubrica 104 din noul sau noile exemplare ale documentului de control T5 se marchează în mod corespunzător. În plus, în rubrica 106 se trece numărul documentului inițial de control T5 împreună cu denumirea biroului vamal care a emis exemplarul respectiv și data emiterii.

Atunci când mențiunea care se face la rubrica intitulată „Controlul utilizării și/sau destinației” din exemplarul inițial al documentului de control T5 se bazează pe datele din documentele de control primite de autoritățile vamale ale altor state membre sau din documentele naționale primite de alte autorități naționale, biroul vamal de destinație menționat în primul paragraf înscrie la „Observații” numărul (numerele) documentelor de control T5 sau documentelor naționale respective.

Atunci când numai o parte dintre produsele care fac obiectul documentului de control T5 îndeplinesc condițiile stabilite, biroul vamal de destinație notează cantitatea de produse care îndeplinesc condițiile acestea în rubrica intitulată „Controlul utilizării și/sau destinației” din documentul de control.

3. În cazurile menționate la alin. (1), rubricile 37 și 40 din declarația de export se completează corespunzător. Data acceptării declarației COM 7 se indică de asemenea în rubrica 40.

Articolul 31

Avansuri din restituiri se achită doar la solicitarea expresă a exportatorului și de către statul membru în care este acceptată declarația de plată.

Cererile de restituire se fac:

- (a) în scris; statele membre pot adopta prevederi pentru un anumit formular în acest scop și
- (b) prin transmitere pe calculator în conformitate cu regulile stabilite de către autoritățile competente.

În sensul prezentului alineat, se aplică *mutatis mutandis* art. 199 alin. (2) și (3) și art. 222, 223 și 224 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

2. Suma avansului se calculează pe baza cuantumului aplicabil în cazul oricărei utilizări sau destinații specificate. În celelalte cazuri se aplică suma calculată în conformitate cu art. 18 alin (2).

Articolul 32

1. Declarațiile de export se depun până în ultima zi a termenului stabilit în art. 28 alin. (6) și art. 29 alin. (5) în statele membre în care este acceptată declarația de export sau, în cazul în care se aplică dispozițiile art. 30, în statul membru de depozitare.

2. În sensul prezentului articol, Belgia și Luxemburg sunt considerate un singur stat membru pentru aplicarea art. 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80.

Articolul 33

1. Anterior acceptării declarației de plată trebuie constituită o garanție mai mare cu 15 % decât suma calculată în conformitate cu art. 31 alin. (2).

2. Statele membre pot permite constituirea garanției stipulate în alin. (1) după acceptarea declarației de plată, dacă reglementările naționale:

- cer ca exportatorul să constituie garanția în termen de 30 de zile de la acceptarea respectivă și anterior achitării avansului;
- asigură plata unei sume egale cu valoarea creșterii menționate în alin. (1) în cazul în care garanția nu este constituită în cadrul termenului limită, cu excepția cazurilor de forță majoră; totuși, poate fi acordat un termen suplimentar dacă exportatorul a luat toate măsurile de precauție necesare.

Articolul 34

1. În termen de 60 de zile de la data la care oricare regim prevăzut în art. 4 sau 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 încetează să mai fie aplicat produselor, acestea:

- părăsesc teritoriul vamal al Comunității în aceeași stare,

sau

- ajung la destinație în aceeași stare, în cazurile menționate în art. 36 alin. (1) din prezentul Regulament.

2. În cazurile reglementate în alin. (1), se aplică art. 7 alin. (3) și (4) și art. 9 și 10.

Articolul 35

1. În cazul în care se face dovada dreptului la o restituire pentru produse care au acest drept în conformitate cu prezentul capitol, avansul și suma de achitat sunt corelate. În cazul în care suma datorată pentru cantitatea exportată este mai mare decât suma plătită în avans, diferența este plătită persoanei în cauză.

În cazul în care suma datorată pentru cantitatea exportată este mai mică decât suma plătită în

avans și îndeosebi în cazul în care se aplică dispozițiile alin. (2), autoritatea competentă trebuie să inițieze fără întârziere procedura prevăzută în art. 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 în vederea restituirii de către operator a diferenței dintre aceste două sume, la care se adaugă 15 %.

2. Prin derogare de la art. 50 și fără a se încălca dispozițiile celui de-al doilea paragraf al alin. 1 din prezentul articol, în cazul în care nu au fost respectate unul sau mai multe dintre termenele limită stabilite în prezentul regulament, restituirea care se plătește pentru exporturile în cauză, cu excepția cazurilor de forță majoră, este rectificată după cum urmează:

- în prima etapă este redusă cu 15 % în cazul în care unul sau mai multe dintre termenele limită stabilite în art. 15 alin. (1), art. 28 alin. (6), art. 29 alin. (5) și art. 34 alin. (1) au fost depășite; această restituire redusă se reduce cu 2 % pentru fiecare zi cu care sunt depășite termenele limită stabilite în art. 15 alin. (1), art. 28 alin. (6) și art. 29 alin. (5) și cu 5 % pentru fiecare zi cu care este depășit termenul limită stabilit în art. 34 alin. (1),
- în cazul în care documentele menționate în art. 49 alin. (2) sunt prezentate în termen de șase luni de la termenul stabilit, restituirea rectificată acolo unde este cazul în conformitate cu primul alineat va fi redusă cu o sumă egală cu 15 % din restituirea care trebuia să fie plătită dacă ar fi fost respectate toate termenele limită.

Art. 50 alin. (4) și (6) se aplică *mutatis mutandis*.

3. În cazul în care, din motive de forță majoră, suma datorată este mai mică decât suma plătită în avans, creșterea de 15 % nu se aplică.

4. În cazul în care produsul nu a ajuns la destinația pentru care a fost calculat avansul din cauza unei nereguli comise de o terță parte în detrimentul exportatorului și în cazul în care acesta informează imediat autoritățile competente despre acest lucru din proprie inițiativă și în scris, creșterea menționată în alin. (1) se limitează la dobânda care se plătește pentru perioada de timp scursă de la primirea avansului și restituirea acestuia, calculată în conformitate cu cel de-al patrulea paragraf al art. 52 alin. (1).

Această dispoziție nu se aplică în cazul în care autoritățile competente au notificat deja exportatorului intenția lor de a efectua o verificare sau dacă exportatorul a aflat prin alt mijloc de această intenție.

TITLUL III

ALTE TIPURI DE EXPORT ȘI CAZURILE SPECIALE

CAPITOLUL 1

Destinații considerate ca exporturi de pe teritoriul Comunității și proviziile alimentare

Articolul 36

1. Pentru aplicarea prezentului regulament, se consideră exporturi de pe teritoriul vamal al Comunității următoarele:

- (a) proviziile alimentare furnizate în cadrul Comunității pentru:

- navele aflate pe mare,
 - aeronavele care efectuează curse internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității;
- (b) proviziile destinate organizațiilor internaționale stabilite pe teritoriul Comunității;
- (c) proviziile destinate forțelor armate staționate pe teritoriul unui stat membru, dar care nu servesc sub comanda acestuia.

2. Dispozițiile alin. (1) se aplică numai dacă importurile de produse de același tip din țări terțe și care sunt destinate aceleiași utilizări sunt scutite de taxe de import în statul membru în cauză.

3. Livrările de produse către antrepozitele situate pe teritoriul Comunității și care aparțin organizațiilor internaționale specializate în ajutoare umanitare, destinate operațiunilor de ajutor alimentar în țări terțe se consideră exporturi de pe teritoriul vamal al Comunității.

Autorizația pentru aplicarea primului paragraf se acordă de către autoritățile competente ale statului membru de depozitare, care stabilește statutul vamal al antrepozitului și ia măsurile necesare pentru a se asigura că produsele în cauză ajung la destinație.

4. Dispozițiile art. 5 se aplică pentru livrările reglementate în prezentul articol.

Articolul 37

1. În cazul proviziilor menționate în art. 36 și 44, statele membre, prin derogare de la dispozițiile art. 5, pot autoriza următoarea procedură pentru plata restituirilor. Exportatorii autorizați să urmeze această procedură nu pot urma în același timp procedura normală pentru aceleași produse.

Autorizația poate fi restrânsă la anumite locuri de încărcare din cadrul statului membru exportator. Autorizația poate acoperi încărcarea în alte state membre, caz în care se aplică art. 8.

2. Pentru produsele încărcate în fiecare lună în condițiile prevăzute în prezentul articol, ultima zi din lună va fi folosită la stabilirea cuantumului aplicat de restituire, iar în cazul în care restituirea este stabilită în prealabil, la rectificările care se aduc la aceasta.

În cazul statelor membre care nu fac parte din uniunea economică și monetară, ultima zi din lună va fi folosită și pentru stabilirea cursului de schimb pentru euro în moneda națională, curs care se aplică cuantumului restituirilor.

3. În cazul în care restituirea este stabilită în avans sau determinată prin procedeul invitației la licitație, licența trebuie să fie valabilă în ultima zi a lunii.

4. Exportatorii trebuie să țină un registru care să conțină următoarele informații:

- (a) datele necesare identificării produselor în conformitate cu art. 5 alin. (4);
- (b) numele sau numărul de înregistrare al navei (navelor) sau aeronavei în care sunt încărcate produsele;

(c) data încărcării.

Datele menționate în primul paragraf vor fi trecute în registru cel mai târziu în prima zi lucrătoare de după data încărcării. Totuși, în cazul în care încărcarea se face în alt stat membru, datele mai sus menționate vor fi trecute în registru cel târziu în prima zi lucrătoare de după data în care exportatorul trebuia să primească notificarea încărcării produselor.

Totodată, exportatorii trebuie să coopereze la toate verificările pe care statele membre le vor considera necesare și vor păstra registrele cel puțin trei ani de la sfârșitul anului calendaristic curent.

5. Statele membre pot hotărî că registrele pot să fie înlocuite cu documentele folosite pentru livrări, pe care autoritățile vamale au certificat data încărcării.

6. Alin. (2) și (5) se aplică *mutatis mutandis* pentru livrările menționate în art. 36 alin. (1) lit. (b) și (c).

Articolul 38

1. În sensul art. 36 alin. (1) lit. (a), produsele destinate consumului la bordul aeronavelor sau navelor de pasageri, inclusiv feriboturi și care sunt preparate anterior încărcării, se consideră că au fost preparate la bordul acelor mijloace de transport.

2. Prezentul articol se aplică doar dacă anterior pregătirii lor exportatorul a pus la dispoziție dovezi suficiente cu privire la cantitatea, tipul și caracteristicile produselor de bază pentru care se solicită restituirea.

3. Reglementările art. 40 cu privire la antrepozitul pentru provizii alimentare pot fi aplicate pentru produsele preparate menționate în alin. (1) și (2).

Articolul 39

1. Nu se plătesc restituiri dacă produsele pentru care au fost acceptate declarații de export nu au ajuns la o destinație reglementată în art. 36 în aceeași stare în termen de 60 de zile de la respectiva acceptare.

2. Art. 7 alin. (3) și (4) se aplică în cazurile prevăzute în alin. (1).

3. Dacă anterior ajungerii la o destinație reglementată în art. 36 un produs pentru care există o declarație de export acceptată traversează un alt teritoriu al Comunității decât cel al statului membru în care a avut loc această acceptare, se va face dovada ajungerii produsului la destinația specificată cu ajutorul documentului de control T5.

Se completează, *inter alia*, rubricile 33, 103, 104 și, atunci când este cazul, 105. Rubrica 104 se andosează corespunzător.

4. Formularul 302, care însoțește produsele livrate forțelor armate în conformitate cu dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. (c), se echivalează cu documentul de control T5 menționat în alin. (3), dacă primirea produselor este certificată pe formular de către autoritățile militare competente.

Articolul 40

1. Statele membre pot plăti exportatorilor în avans restituirea în condițiile speciale stabilite mai jos, în cazul în care se face dovada că în termen de 30 de zile de la acceptarea declarației de export și cu excepția cazurilor de forță majoră, produsele au fost depuse în amplasamente care se află sub controlul organelor vamale și sunt destinate aprovizionării alimentare în cadrul Comunității a:

- navelor aflate pe mare,

sau

- aeronavelor care efectuează zboruri internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității,

sau

- platformelor de foraj și extracție menționate în art. 44.

În sensul prezentului articol, amplasamentele aflate sub controlul organelor vamale, denumite în continuare „antrepozite de provizii alimentare” și antrepozitarii trebuie să primească o aprobare specială.

2. Statele membre pe teritoriile cărora sunt amplasate antrepozitele de provizii alimentare acordă avizul doar pentru antrepozitarii și antrepozitele alimentare care oferă garanțiile necesare. Aprobarea poate fi retrasă.

Aprobarea se acordă doar antrepozitarilor care se angajează în scris:

(a) să plaseze produsele în aceeași stare sau congelate și/sau după ambalare pentru provizii alimentare în cadrul Comunității la bordul:

- navelor aflate pe mare,

sau

- aeronavelor care efectuează zboruri internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității,

sau

- platformelor de foraj și extracție menționate în art. 44.

(b) să completeze un registru care să permită autorităților competente să desfășoare orice verificare care este necesară și din care să rezulte în special:

- data intrării în antrepozitul de provizii alimentare,

- numerele de identificare ale documentelor vamale care însoțesc produsele și datele biroului vamal în cauză,

- informațiile cerute pentru identificarea produselor în conformitate cu art. 5 alin. (4),

- data la care produsele părăsesc antrepozitul de produse alimentare,

- numerele de înregistrare și numele (dacă există) navei sau aeronavei pe care sunt încărcate produsele sau numele oricărui antrepozit în care sunt transferate,
 - data la care ele sunt plasate la bord;
- (c) să păstreze registrul cel puțin trei ani de la terminarea anului calendaristic curent;
- (d) să coopereze la orice verificare, și îndeosebi la verificările periodice, pe care autoritățile competente le consideră necesare pentru controlarea respectării prezentului alineat;
- (e) să plătească orice sumă care este solicitată pentru restituire în cazul în care se aplică art. 42.
3. Sumele plătite exportatorilor în conformitate cu alin. (1) se consemnează ca plăți în contul instituției care acordă avansul.

Articolul 41

1. În cazul în care o declarație de export este acceptată într-un stat membru în care este situat antrepozitul de provizii alimentare, la intrarea mărfurilor în antrepozitul de provizii alimentare autoritățile vamale competente andosează documentul național folosit la obținerea plății în avans a restituirii cu o declarație din care să rezulte că produsele se încadrează în dispozițiile art. 40.

2. În cazul în care declarația de export este acceptată în alt stat membru decât acela în care se află antrepozitul de provizii alimentare, dovada amplasării produselor într-un antrepozit de provizii alimentare se va face prin documentul de control T5.

Se completează, *inter alia*, rubricile 33, 103, 104 și, atunci când este cazul, 105 din documentul de control T5. Rubrica 104 din documentul de control T5 se completează prin înscrierea unuia dintre următoarele texte sub rubrica „Diverse”:

- Intrarea în antrepozit este obligatorie pentru livrarea de provizii alimentare – art. 40 din Regulamentul (CE) nr. 800/1999,
- Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento - Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) no 800/1999,
- Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering - anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) nr. 800/1999,
- Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung - Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling - Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999,
- Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement - application de l'article 40 du règlement (CE) no 800/1999,
- Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento - applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) n. 800/1999,

- Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen - toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) nr. 800/1999,
- Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento - aplicação do artigo 40.o do Regulamento (CE) n.o 800/1999,
- Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin - asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,
- Placering i lager med skyldighet at leverera för proviantering - artikel 40 i förordning (EG) nr 800/1999.

Biroul vamal competent al statului membru de destinație, după verificarea faptului că produsele au fost trecute în registrul prevăzut în art. 40 alin. (2), andosează documentul de control cu o declarație din care să rezulte că produsele au fost plasate în antrepozit.

Articolul 42

1. În cazul în care un produs plasat într-un antrepozit de produse alimentare nu a ajuns sau nu este în starea necesară trimiterii la destinația specificată, antrepozitarul plătește o sumă fixă autorității competente în statul membru în care se face stocarea.

2. Suma fixă menționată în alin. (1) se calculează astfel:

- (a) se stabilește totalul drepturilor la import aplicabile unui produs identic la punerea în liberă circulație în statul membru unde se face antrepozitarierea;
- (b) suma obținută conform lit. (a) este apoi mărită cu 20%.

Cuquantumul folosit pentru calculul drepturilor la import este:

- cel aplicabil la data la care produsul a ajuns la destinație, alta decât cea specificată sau la data de la care nu a mai fost disponibil pentru a fi trimis la destinația specificată

sau

- cuquantumul aplicabil la data în care s-a aflat că nu s-a respectat destinația obligatorie, pentru cazul în care acea zi nu poate fi determinată.

3. În cazul în care antrepozitarul poate arăta că suma plătită în avans pentru produsul în cauză este mai mică decât suma fixă calculată conform alin. 2, el plătește doar acea sumă, plus 20%.

Totuși, în cazul în care suma este plătită în avans într-un alt stat membru, ea se majorează cu 40%. În astfel de cazuri, în ceea ce privește statele membre antrepozitare care nu aparțin uniunii monetare europene, suma se convertește în moneda națională a statului membru antrepozitar folosind cursul de schimb pentru euro din ziua folosită pentru calcularea taxelor menționate în alin. 2 lit. (a).

4. Plata prevăzută în acest articol nu acoperă pierderile ce apar în timpul stocării într-un antrepozit de produse alimentare datorate scăderii naturale sau ambalării.

Articolul 43

1. Cel puțin o dată la 12 luni autoritățile competente ale statelor membre în care se află localizate antrepozitele de produse alimentare efectuează o verificare fizică a cantității de produse stocate.

Totuși, dacă intrarea produselor și ieșirea lor din antrepozitele de produse alimentare fac obiectul verificărilor fizice permanente de către autoritățile vamale, autoritățile competente pot limita verificarea la controlul documentelor produselor antrepozitate.

2. Autoritățile competente ale statelor membre antrepozitare pot autoriza transferul produselor către alte antrepozite de produse alimentare.

În astfel de cazuri, datele celui de-al doilea antrepozit vor fi trecute în registrele primului. Cel de-al doilea antrepozit și antrepozitarul vor fi de asemenea aprobați în mod special în vederea aplicării procedurii privind antrepozitele de produse alimentare.

După ce produsele au fost plasate sub control în cel de-al doilea antrepozit, antrepozitarul acestuia devine răspunzător pentru orice sumă plătită în conformitate cu art. 42.

3. În cazul în care al doilea antrepozit de produse alimentare nu este situat în același stat membru cu primul, vor fi furnizate dovezi că produsele au fost plasate în al doilea antrepozit prin originalul la copia de control T5, care va purta una din mențiunile stabilite în art. 41 alin. (2).

Biroul vamal competent din statul membru de destinație însoțește copia de control T5 cu o declarație care să arate că produsele au intrat în antrepozit după verificarea înscrierii în registrul la care face referire art. 40 alin. (2).

4. În cazul în care produsele sunt luate din antrepozit și duse la bordul unei nave într-un alt stat membru decât cel în care au fost antrepozitate, trebuie furnizată dovada realizării acestui fapt conform art. 39 alin. (3).

5. Dovada plasării sub control în alt antrepozit de alimente, dovada distribuirii la bordul unei nave comunitare și dovada livrării în conformitate cu art. 44 și 45 alin. (3) lit. (a) trebuie furnizate, cu excepția cazurilor de forță majoră, în 12 luni de la ridicarea produselor din antrepozit, art. 49 alin. (3), (4) și (5) aplicându-se *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL 2

Cazuri speciale

Articolul 44

1. În scopul stabilirii cuantumului restituirilor, distribuirea produselor pentru consum:

(a) către platformele de forare și extracție, inclusiv facilitățile conexe care oferă servicii de sprijin pentru astfel de operațiuni, localizate în interiorul recifului continental european sau reciful continental din partea neeuropeană a Comunității, dar dincolo de zona de trei mile de la linia de bază folosită pentru determinarea apelor teritoriale ale statului membru;

și

(b) în largul mării, către vase maritime sau auxiliare sub pavilionul unui stat membru;

se va considera ca reprezentând distribuire de produse pentru consum în sensul art. 36, alin.(1), lit. (a).

□ Distribuirea de produse de consum □ înseamnă produsele care sunt pentru consum strict la bordul navei.

2. Alin. (1) se aplică doar în cazul în care cuantumul restituirii este mai mare decât cel mai mic cuantum.

Statele membre pot aplica aceste dispoziții tuturor livrărilor de produse de consum numai dacă:

(a) se furnizează un certificat de distribuție la bord și

(b) în cazul platformelor:

- distribuția se face în conformitate cu operațiunile recunoscute ca normale de autoritățile competente ale statului membru de unde are loc transportul către platformă. Legat de aceasta, porturile sau locurile de încărcare, tipul de vas – pentru distribuția pe mare - și tipul de containere și de ambalare, cu excepția cazurilor de forță majoră, sunt cele utilizate în mod normal,
- vasul de transport sau elicopterul este condus de o persoană fizică sau juridică ale cărei acte sunt disponibile pentru a fi consultate și care oferă suficiente detalii despre călătorie sau zbor.

3. Certificatele de livrare la bord menționate la alin. 2 lit. (a) trebuie să furnizeze informații complete referitoare la produsele și numele și/sau alte detalii de identificare a platformei sau vasului maritim sau auxiliar către care au fost livrate și data livrării. Statele membre pot solicita să li se ofere informații suplimentare.

Un astfel de certificat trebuie să fie semnat:

(a) în cazul unei platforme: de o persoană pe care operatorii platformei o consideră responsabilă cu produsele de consum. Autoritățile competente trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că tranzacțiile sunt corecte. Statele membre anunță Comisia despre măsurile luate;

(b) în cazul vaselor maritime sau auxiliare: de către autoritățile maritime.

Prin derogare de la alin. (2), în cazul livrărilor către platforme, statele membre pot scuti exportatorii de la obligativitatea prezentării certificatelor de distribuție la bord în cazul livrărilor:

- care se califică pentru o reducere ce nu depășește EUR 3000 per export,
- care oferă garanții adecvate satisfăcătoare statului membru în privința sosirii la destinație a produsului și

- care prezintă documente de transport și dovada plății.

4. Autoritățile competente ale statului membru care asigură restituirea vor executa verificarea cantităților declarate ca livrate la platforme prin verificarea dosarelor exportatorului și operatorului de pe vas sau elicopter. Ele mai trebuie să se asigure că totalul mărfurilor pentru antrepozitare, conform prezentului articol, nu depășește necesitățile echipajului.

În sensul primului paragraf, în cazul în care este necesar, se poate solicita sprijinul autorităților competente din alte state.

5. În cazurile în care art. 8 se aplică produselor distribuite pe o platformă, unul din textele următoarele se va regăsi la □Diverse□ în rubrica 104 a copiei de control T5:

- Livrare pentru aprovizionarea platformelor – Regulamentul (CE) nr. 800/1999,
- Suministro para el abastecimiento de las plataformas - Reglamento (CE) no 800/1999,
- Proviant til platforme - forordning (EF) nr. 800/1999,
- Bevorrattungslieferung für Plattformen - Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Catering supplies for rigs - Regulation (EC) No 800/1999,
- Livraison pour l'avitaillement des plates-formes - règlement (CE) no 800/1999,
- Provviste di bordo per piattaforma - Regolamento (CE) n. 800/1999,
- Leverantie van boordproviand aan platform - Verordening (EG) nr. 800/1999,
- Fornecimentos para abastecimento de plataformas - Regulamento (CE) n.o 800/1999,
- Muonitustoimitukset lautoille - asetus (EY) N:o 800/1999,
- Proviant till plattformar - förordning (EG) nr 800/1999.

6. În cazurile în care se aplică art. 40, antrepozitarul se angajează să înregistreze detaliile platformei către care este trimis fiecare transport, numele/nr. vasului/elicopterului și data livrării la bord în registrul menționat la lit. (b) a art. 40 alin. (2). Certificatele de distribuire menționate în articolul menționat alin. (3) lit. (a) se consideră a face parte din aceste registre.

7. Statele membre stabilesc ținerea unui jurnal cu cantitățile produselor, defalcate după sector, livrate la platformă și care se încadrează în acest articol.

Articolul 45

1. În scopul determinării cuantumului restituirilor ce trebuie efectuată, produsele pentru antrepozitare în afara Comunității se consideră asemenea celor de la art. 36 alin. (1).lit. (a).

2. În cazul în care cuantumul restituirii diferă în funcție de destinație, se va aplica alin. (1) cu condiția să fie furnizată dovada că produsele de la bord sunt aceleași cu cele care părăsesc teritoriul de autoritate vamală al Comunității în acest scop.

3. Dovada menționată în alin. (2) se furnizează în felul următor:

(a) dovada livrării directe pe vas pentru depozitare este furnizată printr-un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale unei țări livratoare; astfel de documente pot fi întocmite în conformitate cu modelul prevădit în anexa III.

Ele trebuie completate în una sau mai multe limbi oficiale ale Comunității și o limbă folosită în țara terță interesată.

Livrare directă înseamnă livrarea unui container sau a unui transport nefragmentat de produse plasat la bordul unui vas.

(b) În cazul în care produsele exportate nu constituie o livrare directă și se află sub supravegherea vamală din țara terță de destinație înainte de livrarea la bord pentru depozitare se furnizează dovada unei astfel de livrări la bordul vasului, însoțită de următoarele documente:

- un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale unei țări terțe care atestă faptul că conținutul unui container sau al unui transport de produse nefragmentat a fost plasat într-un antrepozit de produse alimentare și că produsele care-l compun trebuie folosite doar pentru consum; astfel de documente pot fi întocmite în conformitate cu modelul prezentat în anexa III și
- un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale unei țări terțe livratoare care atestă că toate produsele din container sau transport au părăsit definitiv depozitul și au fost livrate la bord și care specifică numărul de livrări parțiale; astfel de documente pot fi întocmite după modelul din anexa III.

(c) În cazul în care documentele menționate la lit. (a) și la lit. (b) a doua liniuță nu pot fi furnizate, statul membru poate accepta dovada sub forma unui certificat de acceptare semnat de șeful de tură sau de un alt ofițer de serviciu și purtând ștampila vasului.

În cazul în care documentele menționate la lit. (b) a doua liniuță nu pot fi furnizate, statul membru poate accepta ca dovadă un certificat de acceptare semnat de un angajat al unei linii aeriene și purtând ștampila acesteia.

(d) Documentele menționate la lit.(a) și la lit. (b) a doua liniuță nu sunt acceptate de statele membre dacă nu oferă detalii complete despre produsele livrate la bord și nu atestă data distribuției și numărul de înregistrare și numele (dacă este cazul) al vasului sau aeronavei. Pentru a fi sigure că întreaga cantitate a produselor distribuite pentru consum corespunde necesităților normale ale echipajului și pasagerilor vasului sau aeronavei în cauză, statele membre pot solicita furnizarea de informații suplimentare sau documente.

4. În toate cazurile, în sprijinul cererilor de plată trebuie prezentată o copie sau fotocopia a documentului de transport și a celui ce oferă dovada plății pentru mărfurile de consum.

5. Produsele plasate sub regimurile menționate în art. 40 pot să nu fie folosite pentru livrare în conformitate cu alin. (3) lit. (b).

6. Art. 17 se aplică *mutatis mutandis*.

7. Art. 37 nu se aplică în cazurile cuprinse în acest articol.

Articolul 46

1. Prin derogare de la art. 161 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, se consideră că produsele agricole expediate în Heligoland sunt exportate în sensul dispozițiilor referitoare la plata restituirilor.

2. Produsele transportate în San Marino nu se condiferă ca fiind exportate în sensul dispozițiilor referitoare la plata restituirilor.

Articolul 47

1. Este posibil să nu se acorde restituiri pentru produsele reexportate conform art. 883 din Regulamentului (CEE) nr. 2454/93, cu excepția cazului în care cererile de restituire sau de remitere a drepturilor la import sunt respinse ulterior și când sunt îndeplinite celelalte condiții de oferire a restituirii.

2. Atunci când produsele reexportate conform procedurii menționate în alin. (1), acea procedură trebuie menționată în documente conform art. 5 alin.(4).

Articolul 48

În cazul exporturilor transportate:

- forțelor armate staționate într-o țară terță, sub comanda unui stat membru sau a unei organizații internaționale din care face parte cel puțin un stat membru,
- organizațiilor internaționale stabilite într-o țară terță, din care face parte cel puțin un stat membru,
- corpurilor diplomatice stabilite într-o țară terță,

pentru care exportatorul nu poate furniza dovada menționată în art.16 alin.(1) sau (2), produsele se consideră ca fiind importate de țara terță atunci pe al cărei teritoriu sunt staționate astfel de forțe armate, organizații internaționale, corpuri diplomatice, la momentul prezentării dovezii de plată pentru produse, precum și o confirmare de livrare emisă de forțele armate, organizațiile internaționale sau corpurile diplomatice din respectiva țară terță.

TITLUL IV

REGIMUL RESTITUIRILOR

Capitolul 1

Generalități

Articolul 49

1. Restituirile se achită doar la depunerea unei cereri speciale de către exportator și de către statul membru pe al cărui teritoriu este acceptată declarația de export.

Cererile de restituire se fac:

- (a) în scris, în care sens statele membre pot stabili un formular special sau
- (b) prin transmisie computerizată, în conformitate cu regulile ce urmează a fi stabilite de autoritățile competente.

În sensul prezentului alineat, art. 192, alin. (2) și (3), art. 222, 223 și 224 din Regulamentul CEE nr. 2454/93 se aplică *mutatis mutandis*.

2. Cu excepția cazurilor de forță majoră, documentele legate de plata restituirii sau eliberarea garanției trebuie înaintate în decurs de 12 luni de la data la care este acceptată declarația de export.

În cazul în care licența de export folosită pentru tranzacția de export ce oferă dreptul la restituire este emisă de un stat membru diferit de statul membru exportator, documentele referitoare la restituire trebuie să conțină o fotocopie a ambelor fațete ale licenței adnotată corespunzător.

3. În cazul în care exemplarul de control T5 sau, atunci când este cazul, documentul național care dovedește ieșirea de pe teritoriul vamal al Comunității nu este returnat biroului de plecare sau organismului central în decurs de trei luni de la emitere din motive independente de voința exportatorului, acesta din urmă trebuie să depună o cerere argumentată la agenția competentă prin care să solicite ca alte documente să fie considerate echivalente.

Documentele ce se înaintează în sprijinul unor astfel de cereri trebuie să includă:

- (a) în cazul în care exemplarul de control sau documentul național a fost emis ca dovadă a faptului că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității:
 - o copie sau fotocopie a documentului de transport
 - și
 - un document care atestă că produsul a fost prezentat biroului vamal într-o țară terță sau unul sau mai multe din documentele menționate la art. 16 alin.(1), (2) și (4).

Cererea care se referă la documentele menționate la a doua liniuță pot primi derogare în cazul exporturilor pentru care restituirea nu depășește 1200 EUR; în astfel de cazuri, totuși, exportatorul va înainta dovada de efectuare a plății.

În cazul exporturilor către țări terțe care sunt semnatare ale Convenției privind regimul de tranzit comun, se consideră documente însoțitoare exemplarul 5 pentru returnare al documentului de tranzit comunitar, cu ștampilele acestor țări, o fotocopie atestată sau o notificare de la biroul vamal de plecare;

- (b) în cazul în care se aplică art. 36, 40 sau 44, o confirmare de la biroul vamal, responsabil pentru verificarea destinației în cauză, care să ateste că au fost îndeplinite condițiile de andosare a exemplarului de control T5 de către biroul menționat;
- (c) în cazul în care se aplică art. 36 alin. (1) sau art. 40, acceptarea certificatului menționat la art. 45 alin. (3) lit. (c) și un document ce atestă plata pentru produsele de antrepozit.

În sensul prezentului alineat, certificatul de la biroul vamal de ieșire care atestă că a fost prezentat exemplarul de control T5 și arată seria și biroul emitent al exemplarului de control și data la care produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității, este echivalent cu exemplarul de control T5.

Alineatul 4 se aplică în ceea ce privește prezentarea dovezii echivalente.

4. În cazul în care, în ciuda acționării cu deplin profesionalism, exportatorul nu a putut să obțină și să înainteze documentele necesare conform art. 16 în termenul stabilit la alin. (2), i se poate oferi, la cerere, o perioadă mai mare de timp în care să le prezinte.

5. Cererile pentru alte documente ce vor fi considerate echivalente conform alin. (4) se depun în termenul stabilit la alin. (2). Cu toate acestea, dacă acele cereri sunt depuse în termen de 6 luni după data limită, se aplică dispozițiile art. 50 alin. (2) primul paragraf.

6. În cazul în care se aplică art. 37, cererile de achitare a restituirii trebuie depuse, cu excepția cazurilor de forță majoră, în termen de 12 luni după luna de livrare; cu toate acestea, autorizațiile menționate în art. 37 alin. (1) pot solicita exportatorilor să depună cererile de plată într-un timp mai scurt.

7. Autoritățile competente ale statelor membre pot solicita traducerea tuturor documentelor referitoare la cererile de restituire în limba oficială sau una din limbile oficiale ale statului membru în cauză.

8. Plățile menționate la alin. (1) se efectuează de către autoritățile competente în termen de trei luni din ziua în care acestea intră în posesia tuturor documentelor și informațiilor necesare pentru rezolvarea cererii, cu excepția următoarelor cazuri:

(a) de forță majoră
sau

(b) în cazul în care s-a deschis o anchetă administrativă pentru stabilirea dreptului la restituire. În astfel de cazuri, plata se face doar după ce se recunoaște dreptul de restituire;
sau

(c) pentru cererea de compensație menționată în art. 52 alin. (2) al doilea paragraf.

9. Restituirile pot să nu fie oferite în cazul în care suma este mai mică sau egală cu 60 EUR pentru fiecare declarație de export.

Articolul 50

1. În condițiile în care au fost îndeplinite toate cerințele stabilite prin reglementările comunitare pentru a arăta dreptul la o restituire diferit de respectarea unuia din termenele stabilite în art. 7 alin. (1), art. 15 alin. (1) și art. 40 alin. (1) se aplică următoarele reguli:

(a) restituirea se reduce mai întâi cu 15%;

(b) restul de restituire, denumită de aici înainte „restituire redusă”, va fi micșorată în continuare după cum urmează:

(i) 2% din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi care depășește termenul stabilit în art. 15 alin. (1);

(ii) 5% din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi cu care se depășește termenul stabilit în art. 7 alin. (1) sau

(iii) 10% din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi care depășește termenul stabilit în art. 40 alin. (1).

2. Pentru cazurile în care dovada că au fost îndeplinite toate cerințele stabilite de reglementările comunitare este depusă în 6 luni de la expirarea limitelor de timp stabilite în art. 49 alin. (2) și (4), restituirea plătită va fi de 85% din suma care ar fi trebuit plătită dacă toate cerințele ar fi fost îndeplinite. În cazul în care dovada că toate cerințele stabilite de reglementările comunitare au fost îndeplinite este oferită în 6 luni de la expirarea termenului stabilit în art. 49 alin. (2) și (4), dar termenele stabilite în art. 7 alin. (1), art. 15 alin. (1) sau art. 40 alin. (1) sunt depășite, restituirea plătită este egală cu restituirea redusă în conformitate cu alin. (1), cu 15% mai puțin față de suma care ar fi fost plătită dacă termenele ar fi fost respectate.

3. În cazul în care o restituire a fost plătită în avans în conformitate cu art. 24 și unul sau mai multe din termenele stabilite în art. 7 alin. (1) și art. 15 alin. (1) nu au fost respectate, partea din garanția forfetară este egală cu:

- reducerea calculată conform alin. (1),
- plus 10%.

Restul garanției se achită.

În cazul în care o restituire a fost plătită în avans conform art. 24 și dovada că toate cerințele stabilite de regulamentele comunitare au fost îndeplinite, este depusă în termen de 6 luni de la expirarea termenului limită stabilit în art. 49 alin. (2) și (4), suma ce se rambursează este egală cu 85% din garanție.

Atunci când, în cazurile care fac obiectul celui de-al treilea paragraf, unul sau mai multe termene stabilite în art. 7 alin. (1) și art. 15 alin. (1) au fost îndeplinite, suma restituită este egală cu:

- suma restituită conform paragrafului al treilea,
- mai puțin partea forfetară din garanție conform primului paragraf.

4. Restituirea totală pierdută nu poate depăși restituirea completă care ar fi fost plătită dacă ar fi fost îndeplinite toate cerințele.

5. În sensul prezentului articol, nerespectarea termenului stabilit în art. 39 alin. (1) se înscrie ca eșec în îndeplinirea termenului stabilit în art. 7 alin. (1).

6. Atunci când se aplică art. 4 alin. (2) și/sau art. 18 alin. (3) și/sau art. 51:

- reducerile prevăzute în prezentul articol se calculează pe baza restituirii plătită conform art. 4 alin. (2) și/sau art. 18 alin. (3) și/sau art. 51,

- restituirile pierdute conform acestui articol nu trebuie să le depășească pe cele plătibile conform art. 4 alin. (2) și/sau art. 18 alin. (3) și/sau art. 51.

Capitolul 2

Penalizări și recuperarea sumelor plătite în plus

Articolul 51

1. În cazul în care se află că un exportator, în scopul obținerii unei restituiri la export, a solicitat o restituire care o depășește pe cea aplicată, restituirea datorată pentru exportul respectiv este aceea aplicabilă produselor exportate redusă cu:
 - (a) jumătate din diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă exportului respectiv;
 - (b) de două ori diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă, în cazul în care exportatorul oferă informații false în mod intenționat.
2. Restituirea solicitată se consideră a fi suma calculată din informațiile furnizate conform art. 5 sau 26 alin. (2). În cazul în care restituirea variază în funcție de destinație, partea diferențiată a restituirii aplicate se calculează folosind datele privind cantitatea, greutatea și destinația furnizate conform art. 49.
3. Penalizarea precizată în alin. (1) lit. (a) nu se aplică:
 - (a) în cazuri de forță majoră,
 - (b) în cazuri excepționale în care exportatorul, din proprie inițiativă, imediat după constatarea faptului că restituirea solicitată este prea mare, notifică autoritatea competentă în scris, dacă aceasta nu l-a informat pe exportator că intenționează să examineze cererea sau exportatorul a aflat despre această intenție, sau autoritatea competentă a stabilit deja că restituirea solicitată este incorectă;
 - (c) în cazul unor erori evidente în privința restituirilor solicitate, recunoscute de autoritățile competente;
 - (d) în cazul în care restituirea solicitată este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1222/94 și în special cu art. 3 alin. (2) și este calculată pe baza cantităților medii folosite într-o perioadă de timp determinată;
 - (e) în cazul unor ajustări ale greutății atâta timp cât diferența de greutate se datorează metodelor aplicate la cântărire;
4. Atunci când reducerea prevăzută la alin. (1) lit. (a) și (b) are ca rezultat o sumă negativă, exportatorul plătește acea sumă negativă.
5. Atunci când autoritățile competente stabilesc că restituirea solicitată este incorectă și că exportul nu a avut loc și, în consecință, restituirea nu poate fi redusă, exportatorul plătește penalizările conform alin. (1) lit. (a) sau (b) care s-ar aplica dacă exportul ar fi avut loc. Atunci când quantumul restituirii variază în funcție de destinație, se folosește cel mai scăzut quantum pozitiv sau, dacă este mai mare, quantumul rezultat din indicațiile privind destinația

conform art. 24 alin. (2) sau 26 alin. (4) pentru a calcula restituirea solicitată și restituirea aplicabilă, cu excepția cazului în care se stipulează o destinație obligatorie.

6. Plata conform alin. (4) și (5) se efectuează în 30 de zile de la primirea cererii. Când această limită de timp nu este respectată, exportatorul plătește dobânda la cuantumul menționat în art. 52 alin. (1) în perioada care începe la 30 de zile de la primirea cererii de plată și se încheie în ziua ce o precede pe cea de achitare a sumei cerute.

7. Penalizările nu se aplică atunci când restituirea solicitată este mai mare decât cea aplicabilă conform art. 4 alin. (2), art. 18 alin. (3), art. 35 alin. (2) și/sau art. 50.

8. Penalizările se aplică fără să aducă atingere penalizărilor suplimentare prevăzute la nivel național.

9. Statele membre pot acorda o derogare de la plata penalizărilor în valoare de 60 EUR sau mai puțin per declarație de export.

10. Atunci când produsul indicat pe declarația de export sau pe cea de plată nu este acoperit de licență, nu se acordă nici o restituire, iar alin. (1) nu se aplică.

11. Atunci când restituirea a fost stabilită în avans, calculul penalizării se bazează pe ratele de restituire valabile în ziua în care a fost depusă cererea de licență și fără a lua în calcul pierderea restituirii conform art. 4 alin. (1) sau reducerea acesteia conform art. 4 alin. (2) sau art. 18 alin. (3). Atunci când este necesar, aceste rate se ajustează în ziua în care s-a acceptat declarația de export sau cea de plată.

Articolul 52

1. Fără să aducă atingere obligației de achitare a sumei negative conform art. 51 alin. (4), beneficiarul trebuie să ramburseze restituirile primite pe nedrept, ceea ce include orice penalizare aplicabilă conform art. 51 alin. (1) și dobânda calculată pe perioada scursă de la plată la restituire.

Totuși,

- (a) în cazul în care restituirea este acoperită de o garanție neeliberată, confiscarea garanției conform art. 25 alin. (1) sau art. 35 alin. (1) constituie recuperarea sumelor datorate;
- (b) în cazul în care garanția a fost eliberată, beneficiarul plătește acea parte a garanției care ar fi fost forfetară, plus dobânda calculată de la data eliberării până la data ce o precede pe cea a plății.

Plata se face în 30 de zile de la primirea cererii de plată.

În cazul în care beneficiarilor li se cere să restituie fonduri pentru a calcula dobânda, statul membru poate considera plata ca fiind făcută în a 20-a zi după data de cerere a restituirii.

Rata dobânzii aplicabilă se calculează în conformitate cu dispozițiile dreptului intern; totuși, aceasta nu poate să fie mai mică decât rata aplicabilă pentru recuperarea sumelor în conformitate cu prevederile naționale.

În cazul în care plata se face nejustificat, ca rezultat al unei erori a autorităților competente, nu se colectează nici o dobândă sau se percepe cel mult o sumă corespunzătoare profitului realizat nejustificat, ce se stabilește de către statul membru.

În cazul în care restituirea se plătește unui împuternicit, acesta și exportatorul poartă în solidar răspunderea pentru restituirea sumelor prea mari plătite, garanțiilor eliberate nejustificat și a dobânzii la exporturile în cauză. Totuși, răspunderea împuternicitului este limitată la suma la care i-a fost plătită lui, plus dobânda.

2. Sumele recuperate, sumele în conformitate cu art. 5 alin. (4) și (5) și dobânda colectată se achită agențiilor plătitoare, care scad sumele respective din cheltuielile Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (EAGGF) fără să aducă atingere art. 7 din Regulamentul Consiliului (CEE) nu.595/91¹.

În cazul în care termenul pentru plată nu e respectat, statul membru poate decide ca în locul restituirii să fie scăzute din plățile ulterioare către exportatorul respectiv orice sume excesive, garanții eliberate nejustificat și dobânzi compensatorii.

Al doilea paragraf se aplică sumelor ce urmează a fi plătite conform art. 51 alin. (4) și (5).

3. Fără să aducă atingere posibilității prevăzute în art. 51 alin. (9) de renunțare la aplicarea penalizărilor în cazul unor sume mici, statele membre pot renunța la restituirea restituirilor prea mari, garanțiilor eliberate nejustificat, a dobânzilor și sumelor prevăzute în art. 51 alin. (4) atunci când astfel de restituiri per declarație de export nu depășesc 60 EUR, cu condiția ca dreptul intern să prevadă reguli similare de nerecuperare în astfel de cazuri.

4. Obligația de restituire menționată în alin. (1) nu se aplică:

- (a) dacă plata a fost făcută din greșeala autorităților competente ale statelor membre sau a altei autorități implicate și eroarea nu a putut fi detectată de beneficiar și acesta a acționat de bună credință sau
- (b) dacă perioada care a trecut între ziua notificării beneficiarului privind decizia finală de oferire a restituirii și cea a primei informări a beneficiarului de către o autoritate națională sau a Comunității referitoare la caracterul nejust al plății în cauză este mai mare de 4 ani. Această dispoziție se aplică numai dacă beneficiarul a acționat de bună credință.

Acțiunile oricărei terțe părți legată direct sau indirect de formalitățile necesare pentru plata restituirii, inclusiv acțiunile controlului internațional și agențiilor de supervizare se atribuie beneficiarului.

Dispozițiile acestui alineat nu se aplică în cazul avansurilor la restituiri. În cazul nerestituirii ca urmare a aplicării acestui alineat, sancțiunea administrativă conform art. 51 alin. (1) lit. (a) nu se aplică.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE

¹ JO L 67, 14.03.1991, p.11.

Articolul 53

Statele membre comunică la Comisie:

- fără întârziere, cazurile în care se aplică art. 20 alin. (1); Comisia informează celelalte state membre,
- pentru fiecare cod de 12 cifre, cantitățile de produse exportate care nu fac obiectul licenței de export cu stabilirea în avans a restituirii pentru cazurile menționate în art. 4, art. 6 alin. (1) primului paragraf prima liniuță și art. 45. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura că astfel de comunicări sunt efectuate nu mai târziu de a doua lună după efectuarea formalităților vamale de export.

Articolul 54

1. Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 se abrogă.

Totuși, respectivul regulament continuă să se aplice:

- exporturilor care fac obiectul declarațiilor de export acceptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament
și
- în cazul în care Regulamentul (CEE) nr.565/80 se aplică exporturilor care fac obiectul declarațiilor de plată acceptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

2. În toate actele comunitare unde se face trimitere la Regulamentele (CEE) nr. 1041/67, (CEE) 192/75, (CEE) 2730/79, (CEE) 798/80, (CEE) 2570/84, (CEE) 2158/87 și (CEE) 3665/87 sau la articolele acestor regulamente, această trimitere trebuie interpretată ca trimitere la prezentul regulament sau la articolele corespunzătoare ale acestuia.

În anexa 1 este prezentat un tabel de corespondență referitor la articolele din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87.

Articolul 55

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la publicare în *Jurnalul Oficial al Comunității Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 1999.

La aplicarea de către părțile interesate, dispozițiile art. 7 alin. (1) al doilea paragraf și art. 15 alin. (4) se aplică exporturilor pentru care au fost efectuate formalitățile vamale de export la sau după 19 ianuarie 1998.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Întocmit la Bruxelles, 15 aprilie 1999.

Pentru Comisie
Franz FISCHLER
Membbru al Comisiei

ANEXĂ

Tabel corespondență

Prezentul Regulament	Regulamentul (CEE) nr. 3665/87
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	-
Articolul 4	Articolul 2a
Articolul 5	Articolul 3
Articolul 6	Articolul 3a
Articolul 7	Articolul 4
Articolul 8	Articolul 6
Articolul 9	Articolul 6a
Articolul 10	Articolul 7
Articolul 11 alin. (1), (5) și (6)	Articolul 8
Articolul 11 alin. (2), (3) și (4)	Articolul 10
Articolul 12	Articolul 9
Articolul 13	Articolul 12
Articolul 14	Articolul 16
Articolul 15	Articolul 17
Articolul 16	Articolul 18
Articolul 17	Articolul 19
Articolul 18	Articolul 20
Articolul 19	Articolul 21
Articolul 20 alin. (1), (2) și (3)	Articolul 5
Articolul 20 alin. (4)	Articolul 15 alin. (2)
Articolul 21	Articolul 13
Articolul 22	Articolul 14
Articolul 23	Articolul 15 alin. (1)
Articolul 24	Articolul 22
Articolul 25	Articolul 23
Articolul 26	Articolul 25
Articolul 27	Articolul 26
Articolul 28 alin. (1), (2);(3),(5) și (6)	Articolul 27
Articolul 29	Articolul 28
Articolul 30	Articolul 28a
Articolul 31	Articolul 29
Articolul 32	Articolul 30
Articolul 33	Articolul 31
Articolul 34	Articolul 32
Articolul 35	Articolul 33
Articolul 36	Articolul 34
Articolul 37	Articolul 35
Articolul 38	Articolul 36
Articolul 39	Articolul 37
Articolul 40	Articolul 38
Articolul 41	Articolul 39
Articolul 42	Articolul 40
Articolul 43	Articolul 41
Articolul 44	Articolul 42
Articolul 45	Articolul 43

<p> Articolul 46 Articolul 47 Articolul 48 Articolul 49 alin.(1) - (7) Articolul 49 alin.(9) Articolul 50 Articolul 51 Articolul 52 Articolul 53 Articolul 54 Articolul 55 Anexa I Anexa II Anexa III Anexa IV Anexa V </p>	<p> Articolul 44 Articolul 45 Articolul 46 Articolul 47 Articolul 11 alin. (2) Articolul 48 Articolul 11 alin.(1) Articolul 11 alin. (3) - (6) Articolul 49 Articolul 50 Articolul 51 Anexa I Anexa III Anexa IV </p>
--	--

ANEXA II

Lista țărilor terțe menționate în art. 16 alin. (2) lit. (d), care cere ca produsele să fie importate înainte ca fondurile să fie transferate sub formă de plată

Algeria	Malawi
Burundi	Malta
Guineea Ecuatorială	St.Lucia
Kenya	Senegal
Lesotho	Tanzania

ANEXA IV

Lista țărilor terțe și teritoriilor menționate în art. 17 lit. (b) și (c)

Islanda	Slovacia
Norvegia	Ungaria
Liechtenstein	România
Elveția	Bulgaria
Heligoland	Albania
Andora	Ucraina
Gibraltar	Belarus
Ceuta și Melilla	Moldova
Vatican	Rusia
Malta	Georgia
Cipru	Armenia
Maroc	Azerbaidjan
Turcia	Slovenia
Estonia	Croația
Letonia	Bosnia-Herțegovina
Lituania	Serbia și Muntenegru
Polonia	Fosta Republică iugoslavă a Macedoniei
Republica Cehă	

ANEXA V

Lista produselor cărora li se aplică art. 20 alin. (4) lit. (d)

- I. Produse enumerate în art. 1 din Regulamentul (CE) nr.3072/95 (orez)
 II. Produse enumerate în art. 1 din Regulamentul (CEE) nr.1785/81 (zahăr și isoglucoză)
 III. Produse enumerate în art. 1 din Regulamentul (CEE) nr.1766/92 (cereale)
 IV.

Cod NC	Vacă/vițel
0102	Bovine în viu
0201	Carne de bovine proaspătă sau refrigerată
0202	Carne de vită congelată
0206 10 95	Burtă de vită, proaspătă sau refrigerată
0206 29 91	Burtă de vită congelată

V.

Cod NC	Lapte și produse lactate
0402	Lapte și smântână, concentrate sau cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori
0403 90 11 –	Lapte pudră
0404 90 39	
0404 90 21 –	Constituenți lapte
0404 90 89	
0405	Unt și alte grăsimi și uleiuri derivate din lapte
0406 20	Brânză rasă sau pudră
0406 30	Brânză frământată
0406 90 13 -	
0406 90 27	} alte brânzeturi
0406 90 61 –	
0406 90 81	
0406 90 86 –	
0406 90 88	

VI.

Cod NC	Vinuri
2204 29 62	
2204 29 64	
2204 29 65	Vinuri de masă în vrac
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

VII

Cod NC	Produse agricole exportate sub formă de produse neacoperite de anexa II la Tratat
--------	---

1901 90 91	- - - Care nu conțin grăsimi din lapte, zahăr, isoglucoză, glucoză sau amidon sau care au în greutate mai puțin de 1,5% grăsime din lapte, 5% zahăr (inclusiv isoglucoză), 5% glucoză sau amidon, exclusiv preparate sub formă de pudră obținute din produsele de la pozițiile tarifare de la 0401 la 0404
2101 12 92	- - - Preparate având la bază aceste extracte, esențe sau concentrate din cafea
2101 20 92	- - - Preparate din extracte, esențe sau concentrate din ceai sau maté
3505 10 10 la 3505 10 90	Dextrină și alte tipuri de amidon modificate
3809 10 10 la 3809 10 90	Agenți de finisare, agenți de vopsire sau fixare a vopselelor și a altor produse și preparate pe bază de substanțe din amidon